

OFFICIEUZE COÖRDINATIE

VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN

8 OKTOBER 1981

**betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en verwijdering van
vreemdelingen**

Deze officieuze coördinatie omvat alle wijzigingen die met ingang vanaf 1 juni 2008 werden doorgevoerd door het KB van 27 april 2007 (B.S. 21 mei 2007). Dit inclusief die wijzigingen die enkel van toepassing zijn voor de gemeenten die elektronische vreemdelingenkaarten uitreiken (Art. 101 KB 27 april 2007).

09/06/2008

TITEL I

DEFINITIES

Artikel 1

Voor de toepassing van dit koninklijk besluit wordt verstaan onder:

- 1° *de Minister*: de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot zijn bevoegdheid heeft;
- 2° *de wet*: de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

TITEL I BIS

ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED EN VERBLIJF VAN TEN HOOGSTE DRIE MAANDEN

Eerste afdeling

Toegang tot het grondgebied Binnenkomstvoorwaarden

Artikel 1 bis

De vreemdeling die de nationaliteit van een der in bijlage 1 opgesomde landen bezit wordt gemachtigd op overlegging van een van de in die bijlage naast de naam van zijn land vermelde documenten, het Rijk binnen te komen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden.

Artikel 2

De vreemdeling, die van zijn nationale autoriteiten geen paspoort kan verkrijgen, wordt gemachtigd het Rijk binnen te komen op voorwaarde dat hij houder is van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, afgegeven door de autoriteiten van het land waar hij zijn verblijfplaats heeft, voorzien van een visum, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

Artikel 3

§ 1.- Het vreemde kind beneden de leeftijd van zestien jaar dat alleen reist, is onderworpen aan de algemene reglementering.

§ 2.- Het vreemde kind beneden de leeftijd van zestien jaar wordt gemachtigd het Rijk binnen te komen zonder in het bezit te zijn van een persoonlijk reisdocument op voorwaarde dat het:

1. reist in gezelschap van een der ouders, grootouders of van zijn voogd;
2. dezelfde nationaliteit bezit als die persoon en

3. ingeschreven staat in het reisdocument van die persoon, bij voorkomend geval voorzien van een geldig visum.

Het Franse kind beneden de leeftijd van zestien jaar mag nochtans ook het Rijk binnenkomen in het gezelschap van een ander persoon voor zover voldaan wordt aan de in het eerste lid, onder de punten 2 en 3, voorziene voorwaarden.

Artikel 4

Vreemdelingen die in de groep reizen, worden, op voorwaarde dat zij tijdens hun verblijf in groep blijven, gemachtigd het Rijk binnen te komen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, op vertoon van een collectief paspoort, waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, of van een naamlijst, gewaarmerkt door de autoriteiten van het land waar zij is opgemaakt, voor zover:

1. het paspoort of de lijst de identiteit en de verblijfplaats van de leden van de groep vermeldt; die groep mag niet minder dan vijf noch meer dan vijftig leden tellen;
2. elk van deze personen de nationaliteit bezit van het land wiens autoriteiten het collectief paspoort hebben afgegeven of de naamlijst hebben gewaarmerkt, en houder zijn van een persoonlijk identiteitsbewijs dat van zijn foto is voorzien;
3. het collectief paspoort of de naamlijst voorzien is van een visum, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, tenzij de betrokken vreemdelingen daarvan zijn vrijgesteld;
4. een groepsleider, voorzien van een geldig individueel paspoort, het collectief paspoort of de naamlijst bewaart en bij het overschrijden van de grens zo nodig alle formaliteiten vervult.

Artikel 5

Als geldige reisdocumenten worden niet aanvaard collectieve paspoorten of collectieve lijsten uitgaande van door België niet erkende Staten of Regeringen.

Artikel 6

Jeugdige personen beneden de leeftijd van een eenentwintig jaar, die in groep reizen, worden gemachtigd het Rijk binnen te komen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden op vertoon van een geldig collectief paspoort voor jeugdige personen, afgegeven overeenkomstig de Europese Overeenkomst van 16 december 1961 betreffende het reizen van jeugdige personen op collectieve paspoorten tussen de landen die lid zijn van de Raad van Europa.

De bepalingen van artikel 4 zijn van toepassing op de in lid 1 bedoelde jeugdige personen, behoudens navolgende afwijkingen:

1. Jeugdige personen die op een collectief paspoort reizen moeten niet in het bezit zijn van een individueel identiteitsbewijs, maar in staat zijn hun identiteit op enigerlei wijze te bepalen;
2. Jeugdige vluchtelingen en staatlozen die in Frankrijk of Ierland gevestigd zijn kunnen worden opgenomen op het collectief paspoort afgegeven door de bevoegde autoriteiten van deze landen;
3. Jeugdige personen die reizen op een collectief paspoort afgegeven door de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland moeten gedurende hun verblijf niet bij elkaar blijven. Zij mogen in verschillende gemeenten verblijven op voorwaarde dat zij in staat zijn hun identiteit op enigerlei wijze te bewijzen en op voorwaarde dat de reisleader, die het collectief paspoort onder zijn berusting heeft, te allen tijde bereikbaar is.

Artikel 6 bis

De scholier die geen onderdaan is van één van de Lid-Staten van de Europese Unie, maar die in één van deze Staten verblijft en behoort tot een groep scholieren die ingeschreven zijn in een school van algemeen vormend onderwijs en die in het kader van een schoolexcursie deelneemt aan een groepsreis, mag door het Rijk reizen of het Rijk binnenkomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden op eenvoudig vertoon van een naamlijst waarop zijn naam vermeld is, conform het gemeenschappelijke formulier dat als bijlage gaat bij het besluit van de Raad van de Europese Unie 94/795/JBZ van 30 november 1994 inzake een gemeenschappelijk optreden, door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3, lid 2, onder b., van het Verdrag betreffende de Europese Unie, ter vereenvoudiging van het reizen voor scholieren uit derde landen die in een Lid-Staat verblijven, op voorwaarde dat:

1. de groep begeleid wordt door een leerkracht van de school, die in het bezit is van de documenten die voor zijn doorreis of zijn binnenkomst in het Rijk vereist zijn en van de hogervermelde lijst, opgesteld door de school, met vermelding van de namen en de voornamen van de begeleide leerlingen, de namen van de leerkrachten die de groep begeleiden, alsook van de bestemming en de duur van de reis;
2. de Lid-Staat waarin de scholieren verblijven de overige Lid-Staten heeft meegedeeld dat zijn eigen lijsten in alle Lid-Staten van de Europese Unie erkend dienen te worden als geldige reisdocumenten op voorwaarde dat zij voldoen aan de voorwaarden vermeld in de onderdelen 3 en 4 hierna;
3. de verantwoordelijke instantie van deze Lid-Staat de lijst gewaarmerkt heeft, ten einde de verblijfstatus van de betrokken scholieren en hun recht om zonder formaliteiten opnieuw tot het land te worden toegelaten, te bevestigen;
4. op het formulier recente foto's zijn aangebracht van de op de lijst vermelde leerlingen die niet in staat zijn om hun identiteit aan te tonen door middel van een identiteitsbewijs met foto.

Als niet voldaan is aan de voorwaarden vermeld in het eerste lid, onderdelen 2 tot 4, mag de in het eerste lid bedoelde scholier, wiens naam vermeld is op de desbetreffende naamlijst en die voldoet aan de in het eerste lid, onderdeel 1, bedoelde voorwaarden, hoe dan ook door het Rijk reizen of het Rijk binnenkomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden na overlegging van een individueel reisdocument dat in België geldt, zonder dat hij echter in het bezit hoeft te zijn van een visum indien hij daarvan niet is vrijgesteld krachtens andere bepalingen.

Artikel 7

§ 1.- Luxemburgse of Nederlandse kinderen en jeugdige personen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar die in groep reizen, worden gemachtigd het Rijk binnen te komen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, op enkel vertoon van een naamlijst die door de onderwijsinstelling of de jeugdvereniging waartoe ze behoren is opgemaakt en die voorzien is van de stempel van de politie van de plaats waar die lijst is opgemaakt.

Alleen de groepsleider moet in het bezit zijn van het individueel document dat voor zijn binnenkomst in het Rijk vereist is.

§ 2.- Luxemburgse en Nederlandse bejaarden die in groep reizen worden gemachtigd het Rijk binnen te komen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, op vertoon van een collectieve lijst die door de plaatselijke politie van hun verblijfplaats is afgestempeld en die het voorafgaand akkoord vermeldt van de Minister of zijn gemachtigde.

Artikel 8

§ 1.- Het visum wordt niet geëist van vreemdelingen die langs de luchtweg doorheen het land reizen en gedurende de landing op Belgisch grondgebied de luchthaven niet verlaten.

Indien ze echter de nationaliteit bezitten van een der in bijlage 1 bis opgesomde landen of houder zijn van een reisdocument, uitgereikt door één van deze landen, moet de in het eerste lid vermelde vreemdelingen in het bezit zijn van een visum voor luchthaventransit, behalve indien ze beschikken over een geldige verblijfstitel afgegeven door een Lid-Staat van de Europese Economische Ruimte, door Canada of door de Verenigde staten, of indien ze houder zijn van een geldig diplomatiek paspoort of geldig dienstpaspoot.

§ 2.- Bemanningsleden van buitenlandse luchtlijnen die in België landen, zijn vrijgesteld van het paspoort en van het visum, wanneer zij houder zijn van een vergunning of van een geldig bewijs van lid van de bemanning, afgegeven ter uitvoering van de Overeenkomst van Chicago van 7 december 1944 betreffende de internationale burgerlijke luchtvaart.

Artikel 9

Houders van documenten afgegeven door de hieronder genoemde internationale organisaties kunnen op enkel vertoon van deze documenten het Rijk binnenkomen.

1. Vreemdelingen die in bezit zijn van een "laissez-passer" van de Verenigde Naties;

2. Vreemdelingen die in bezit zijn van een door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa afgegeven legitimatiebewijs;
3. Vreemdelingen die in het bezit zijn van een door de Raad van de Europese Unie vastgesteld "laissez-passer";
4. Vreemdelingen die in het bezit zijn van een door de Secretaris-Generaal van de Internationale Douaneraad afgegeven "laissez-passer";
5. Vreemdelingen die in het bezit zijn van een officieel legitimatiebewijs van de Noord Atlantische Verdragsorganisatie;
6. Militairen behorende tot een krijgsmacht van de N.A.V.O. die in het bezit zijn van een persoonlijk militair identiteitsbewijs en een individuele of collectieve reiswijzer, afgegeven door de N.A.V.O. of door de bevoegde autoriteiten van het land waarvan zij onderdaan zijn;
7. In Europa gelegerde Amerikaanse of Canadese militairen die in bezit zijn van een persoonlijk militair identiteitsbewijs en van een verlofpas.

Artikel 10

De vreemdeling die in de Duits-Belgische of de Frans-Belgische grensstreek verblijft wordt gemachtigd in de Belgisch-Duitse of de Belgisch-Franse grensstreek te verkeren op vertoon van de documenten die voorzien zijn bij de tussen België en die landen gesloten overeenkomsten of gemaakte afspraken voor het klein grensverkeer.

Artikel 11

De vreemdeling die niet in de gelegenheid is geweest tijdig het vereiste transit - of reisvisum te bekomen, kan, bij wijze van uitzondering, door de met de grenscontrole belaste overheden worden toegelaten het Rijk binnen te komen.

Indien de vreemdeling toegang verzoekt uitsluitend om zich via het grondgebied van het Rijk naar een derde land te begeven, mogen de met grenscontrole belaste overheden hem een transitvisum zonder oponthoud afgeven, op voorwaarde dat het hem is toegestaan zich naar het land van bestemming te begeven en te transiteren door het land dat hij eerst dient door te reizen om het land van bestemming te bereiken.

Indien de vreemdeling toegang verzoekt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden mogen de met de grenscontrole belaste overheden hem een visum afgeven dat ten hoogste drie dagen geldig is.

Artikel 12

§ 1.- De vreemdeling die vrijgesteld is van de visumplicht en die niet in het bezit is van het vereiste paspoort of identiteitsbewijs, kan, bij wijze van uitzondering, door de met de grenscontrole belaste overheden worden toegelaten het Rijk binnen te komen, op voorwaarde:

1. dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt;
2. dat hij zich niet bevindt in een van de gevallen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, van de wet;
3. dat hij gegronde redenen aanvoert tot staving van zijn verzoek;
4. dat de duur van zijn verblijf in het Rijk twee weken niet lijkt te zullen overschrijden;
5. dat hij in het bezit is van enig identiteitsbewijs.

Er wordt hem een bijzonder doorlaatbewijs afgegeven, overeenkomstig het model van bijlage 10.

§ 2.- Indien de in paragraaf 1 bedoelde voorwaarden niet vervuld zijn, is voor de afgifte van het bijzonder doorlaatbewijs een machtiging van de Minister of van zijn gemachtigde vereist.

Artikel 13

(Opgeheven)

Artikel 14

Wanneer de vreemdeling wordt teruggedreven krachtens artikel 3 van de wet, wordt de beslissing tot terugdrijving hem ter kennis gebracht door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 11.

Artikel 15

Aan de buitengrenzen in de zin van de internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België binden, dient het binnenkomen en het verlaten van het Rijk plaats te grijpen via een toegelaten doorlaatpost, dit gedurende de vastgestelde openingstijden.

De vreemdeling is verplicht om zowel bij de inreis als bij de uitreis uit eigen beweging zijn reisdocument te tonen.

Artikel 16

§ 1.- Bij het binnenkomen in het Rijk via een buitengrens in de zin van internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België binden, brengt de met grenscontrole belaste ambtenaar een datumstempel aan op het paspoort van elke vreemdeling. Indien de doorgang geschiedt met een visumverklaring, wordt de datumstempel op die verklaring aangebracht.

Het eerste lid is niet van toepassing op de onderdanen van Lid-Staten van de Europese Economische Ruimte, Andorra, Malta, Monaco, San Marino en Zwitserland.

§ 2.- Bij de uitreis geschiedt de formaliteit slechts in het geval dat de vreemdeling houder is van een paspoort waarin een visum voor verscheidene binnenkomsten met een beperkte totale verblijfsduur is aangebracht.

Artikel 17

Indien de personencontrole weer wordt ingevoerd aan de binnengrens in de zin van internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België binden, geschieden de grenscontroles overeenkomstig de regels vastgesteld in de artikelen 15 en 16 aangaande de controles aan de buitengrenzen.

Afdeling 1 bis

Toegang tot het grondgebied

Bijzondere binnenkomstvoorwaarden: de verbintenis tot tenlasteneming

Artikel 17/2

De verbintenis tot tenlasteneming bedoeld in artikel 3 bis van de wet kan aangegaan worden zowel ten opzichte van een vreemdeling die onderworpen is aan de visumplicht als ten opzichte van degene die hiervan is vrijgesteld. Dit geschiedt aan de hand van een document dat overeenkomt met het model van bijlage 3 bis.

De verbintenis tot tenlasteneming vormt, zelfs indien ze gelegaliseerd werd door de burgemeester of diens gemachtigde, slechts een bewijs van voldoende middelen van bestaan ten aanzien van de vreemdeling indien ze ontvankelijk verklaard werd en aanvaard werd door de Minister of zijn gemachtigde.

Artikel 17/3

§ 1.- De persoon die de verbintenis tot tenlasteneming ondertekent ten gunste van een vreemdeling die niet onderworpen is aan de visumplicht, moet op het ogenblik dat hij zich aanbiedt bij het gemeentebestuur om de verbintenis te laten legaliseren, de volgende documenten overleggen:

1° een loonfiche of een document, opgesteld door een openbare overheid, waaruit zijn maandelijks of jaarlijkse netto-/bruto-inkomsten blijken of wanneer hij één van deze stukken niet kan overleggen, enig ander document waarin het bedrag van zijn inkomsten vermeld wordt;

2° een document waaruit blijkt dat hij de Belgische nationaliteit bezit of dat hij gemachtigd of toegelaten is om voor onbepaalde duur in België te verblijven.

§ 2.- Het gemeentebestuur zendt de gelegaliseerde verbintenis tot tenlasteneming evenals de documenten vermeld in § 1 onmiddellijk over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Indien deze documenten niet overgelegd werden door de garant, verklaart de Minister of diens gemachtigde de verbintenis tot tenlasteneming onontvankelijk.

Indien de garant niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, verwerpt de Minister of diens gemachtigde de verbintenis tot tenlasteneming.

§ 3.- De Dienst Vreemdelingenzaken zendt vervolgens de verbintenis tot tenlasteneming opnieuw over aan het gemeentebestuur, die de garant onmiddellijk verzoekt om deze te komen afhalen.

Het gemeentebestuur vermeldt op de verbintenis tot tenlasteneming vanaf welke datum zij mag worden afgehaald.

§ 4.- Indien de verbintenis tot tenlasteneming aanvaard werd door de Minister of diens gemachtigde, moet zij door de vreemdeling aangewend worden om het grondgebied van de Staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnen te komen binnen een termijn van zes maanden vanaf de datum vermeld in § 3, tweede lid.

Artikel 17/4

§ 1.- Indien de burgemeester of diens gemachtigde de verbintenis tot tenlasteneming legaliseert die aangegaan werd ten opzichte van een vreemdeling die onderworpen is aan de visumplicht, vermeldt hij de datum van de legalisatie op de verbintenis tot tenlasteneming en overhandigt hij deze onmiddellijk aan de garant.

Wanneer de burgemeester of zijn gemachtigde overeenkomstig artikel 3 bis, vierde lid, van de wet, een advies richt aan de Minister of diens gemachtigde, bezorgt hij hem terzelfdertijd een kopie van de gelegaliseerde verbintenis tot tenlasteneming.

§ 2.- Wanneer de verbintenis tot tenlasteneming gelegaliseerd werd, moet de vreemdeling ten opzichte van wie zij werd aangegaan, zich binnen een termijn van zes maanden vanaf de in § 1, eerste lid, vermelde datum aanbieden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland om er samen met de gelegaliseerde verbintenis tot tenlasteneming de volgende documenten over te leggen:

1° een loonfiche of een document, opgesteld door een openbare overheid, waaruit de maandelijkse of jaarlijkse netto-/bruto- inkomsten van de garant blijken of wanneer hij één van deze stukken niet kan overleggen, enig ander document waarin het bedrag van de inkomsten vermeld wordt;

2° een document waaruit blijkt dat de garant de Belgische nationaliteit bezit of dat hij gemachtigd of toegelaten is om voor onbepaalde duur in België te verblijven.

Indien deze documenten niet overgelegd werden binnen de vastgestelde termijn, verklaart de diplomatieke of consulaire post de verbintenis tot tenlasteneming onontvankelijk.

Indien de garant niet beschikt over voldoende inkomsten, verwerpt de Minister of diens gemachtigde de verbintenis tot tenlasteneming.

§ 3.- De diplomatieke of consulaire post brengt de genomen beslissing ter kennis van de vreemdeling door hem de verbintenis tot tenlasteneming opnieuw over te leggen.

Artikel 17/5

Vanaf de dag dat de vreemdeling het grondgebied van de Staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnengekomen is, voorzien van de documenten vereist bij artikel 2 van de wet, is de garant samen met de vreemdeling gedurende een periode van twee jaar hoofdelijk aansprakelijk voor het betalen van de in artikel 3 bis, eerste lid, van de wet, vermelde kosten.

De garant is vrijgesteld van deze aansprakelijkheid indien hij het bewijs levert dat de vreemdeling het grondgebied van de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, verlaten heeft.

Artikel 17/6

De garant kan enkel afstand doen van de verbintenis tot tenlasteneming indien de Minister of zijn gemachtigde een nieuwe verbintenis aanvaardt, die door een andere persoon ondertekend werd.

Artikel 17/7

§ 1. Wanneer de kosten van verblijf, gezondheidszorgen en repatriëring, bedoeld in artikel 3*bis* van de wet, door de Belgische Staat gedragen werden, wordt de terugbetaling ervan ingevorderd op initiatief van de Minister of zijn gemachtigde bij een ter post aangetekende brief.

§ 2. Voor de toepassing van § 1 wordt het bedrag van de kosten van verblijf en gezondheidszorgen dat voortvloeit uit de opsluiting van de vreemdeling overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 7, 27 en 29 van de wet, met uitzondering van de individueel gemaakte extra kosten, forfaitair vastgesteld op 30 EUR per volledige dag en per persoon. De dag van binnenkomst wordt eveneens aangerekend, de dag van vertrek niet.

Wanneer een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare beslissing tot weigering van verblijf, overeenkomstig artikel 74/6 van de wet vastgehouden wordt, wordt het bedrag van de kosten van verblijf en gezondheidszorgen dat hieruit voortvloeit eveneens vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid. De dag dat de beslissing uitvoerbaar wordt, wordt in dit geval beschouwd als de dag van binnenkomst.

Het in het eerste lid vastgestelde forfaitaire bedrag wordt gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk, 109,25 (basis 1988 = 100). Het wordt elk jaar op 1 januari aangepast in verhouding tot de index van de voorafgaande maand december. De uitkomst wordt naar het hogere tiende afgerond.

§ 3. Voor de toepassing van § 1 zijn de kosten van repatriëring, de reële kosten die voortvloeien uit de begeleiding en het vervoer van de vreemdeling naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit of dat hem een verblijfstitel voor meer dan drie maanden heeft afgegeven.

Artikel 17/8

Wanneer de kosten van verblijf en gezondheidszorgen, bedoeld in artikel 3*bis* van de wet, door het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gedragen werden, wordt de terugbetaling ervan door dit centrum ingevorderd bij een ter post aangetekende brief.

Deze kosten zijn de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gedragen reële kosten van verblijf en gezondheidszorgen.

Artikel 17/9

Indien de schuldenaar verzuimt het bedrag van de teruggevorderde kosten te betalen, kan de invordering ervan aan de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen overgedragen worden.

De ingevorderde sommen worden aan de Schatkist gestort.

Afdeling 2

Verblijf van ten hoogste drie maanden Administratieve formaliteiten Afgifte van het verblijfsdocument

Artikel 18

Zijn vrijgesteld van de verplichting zich bij het gemeentebestuur aan te melden:

1° de vreemdeling die tijdens een reis in België voor behandeling in een ziekenhuis of een soortgelijke verplegingsinrichting is opgenomen;

2° de vreemdeling die aangehouden is en in een strafinrichting of een inrichting tot bescherming van de maatschappij gedetineerd is.

Artikel 19

De aanwezigheid in het Rijk van het vreemde kind beneden de leeftijd van vijftien jaar moet aan het gemeentebestuur gesignaleerd worden door de vader of de moeder of door de persoon of de instelling onder wiens bewaring het kind staat.

Artikel 20

De vreemdeling die België binnenkomt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden ontvangt van het gemeentebestuur van de plaats waar hij logeert een document dat is opgesteld overeenkomstig het model van bijlage 3.

Dat document is ten hoogste drie maanden geldig vanaf de datum van binnenkomst in het Rijk, tenzij het visum of de visumverklaring, aangebracht op het paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel, een kortere duur bepaalt.

Van de geldigheidstermijn bepaald in het tweede lid wordt afgetrokken de duur van het verblijf van de vreemdeling op het grondgebied van een andere Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, uitgezonderd de duur van het verblijf op het grondgebied van de overeenkomstsluitende Staat die hem een geldige verblijfstitel heeft afgegeven.

Artikel 21

De beslissing van de Minister of zijn gemachtigde waarbij bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven aan de vreemdeling die niet in het bezit is van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen, wordt ter kennis gebracht door middel van formulier A, overeenkomstig het model van bijlage 12.

Artikel 22

De beslissing van de Minister of zijn gemachtigde waarbij bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, wordt ter kennis gebracht door middel van het formulier B, overeenkomstig het model van bijlage 13.

Artikel 22/2

Wanneer de Minister of diens gemachtigde aan de verantwoordelijke Staat in de zin van internationale overeenkomsten die België binden, het verzoek richt om de vreemdeling terug te nemen die bedoeld wordt in artikel 7, eerste lid, 1°, 2° of 5°, van de wet, en wiens asielpcedure hangende is in deze Staat of wiens asielaanvraag definitief werd verworpen door deze Staat, brengt hij de vreemdeling daarvan op de hoogte en deelt hij hem de inhoud mee van de genomen beslissing.

Wanneer de vreemdeling overgedragen wordt aan de verantwoordelijke Staat, wordt hij in het bezit gesteld van een doorlaatbewijs, overeenkomstig het model van bijlage 10 bis of bijlage 10 ter. Dit document vermeldt de bevoegde overheid van deze staat waarbij de vreemdeling zich moet aanmelden evenals, desgevallend, de termijn die hem toegestaan wordt om dit te doen.

HOOFDSTUK II

VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN

Eerste afdeling

Binnenkomstvoorwaarden

Artikel 23

Onder voorbehoud van artikel 10 van de wet hoeven niet in het bezit te zijn van de machtiging tot voorlopig verblijf:

1° de vreemdelingen bedoeld in titel II, hoofdstuk 1, afdeling 6;

2° de onderdanen van Monaco;

3° de onderdanen van Zwitserland, die het genot van de bepalingen van Titel II, hoofdstuk I ter niet kunnen opeisen of die er geen aanspraak op wensen te maken.

Artikel 24

Het vreemde kind beneden zestien jaar, dat alleen naar België komt voor een verblijf van meer dan drie maanden, is onderworpen aan de algemene reglementering.

Het vreemde kind beneden zestien wordt evenwel toegelaten het Rijk binnen te komen voor een verblijf van meer dan drie maanden zonder in het bezit te zijn van een persoonlijk reisdocument of van een machtiging tot voorlopig verblijf, onder dezelfde voorwaarden als deze bepaald bij artikel 3, § 2, lid 1, van dit besluit, voor zover de ouder, de bloedverwant in de opgaande lijn of de voogd zelf de voorwaarden vervult die gesteld zijn om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

Afdeling 2

Formaliteiten van inschrijving bij het gemeentebestuur en afgifte van een verblijfsvergunning

Artikel 25

§ 1.- Wanneer de vreemdeling die naar België komt voor een verblijf van meer dan drie maanden in het bezit is van een machtiging tot voorlopig verblijf, schrijft het gemeentebestuur hem in het vreemdelingenregister in en geeft hem het bewijs van inschrijving in dat register af.

Indien de machtiging tot voorlopig verblijf slechts voor een bepaalde duur geldt, wordt het bewijs van inschrijving tot die duur beperkt.

§ 2.- Wanneer de vreemdeling geen machtiging tot voorlopig verblijf moet bezitten, handelt het gemeentebestuur, op overlegging van het bewijs van de bestaansmiddelen, zoals bepaald is in paragraaf 1.

Acht het gemeentebestuur het bewijs van de bestaansmiddelen ontoereikend, dan geeft het aan de vreemdeling een attest van immatriculatie model A, af overeenkomstig bijlage 4.

Dat attest dekt het verblijf voor drie maanden, in afwachting van de beslissing van de Minister of zijn gemachtigde.

Is de beslissing gunstig of wordt, binnen de termijn van drie maanden, geen beslissing ter kennis van het gemeentebestuur gebracht, dan geeft dat bestuur het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister af.

Indien de Minister of zijn gemachtigde beslist dat de vreemdeling niet tot verblijf gemachtigd wordt, geeft hij hem bevel om het grondgebied te verlaten. Het gemeentebestuur geeft van beide beslissingen kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 14.

Artikel 25/2.

§ 1. De vreemdeling die reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk van maximaal drie maanden overeenkomstig Titel I, hoofdstuk II van de wet, of van meer dan drie maanden, die aantoont :

1° ofwel in het bezit te zijn van

a) een arbeidskaart B, een beroepskaart, of een attest afgegeven door de bevoegde overheidsdienst van vrijstelling van deze verplichting, en

b) een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door één der in bijlage bij de huidige wet opgesomde ziekten, en

c) een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 18 jaar,

2° ofwel de door de wet of een koninklijk besluit vastgestelde voorwaarden te vervullen om gemachtigd te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk op grond van een andere hoedanigheid, kan op deze basis een aanvraag tot machtiging tot verblijf indienen bij de burgemeester van de gemeente waar hij verblijft.

Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van de bewijzen dat de vreemdeling de voorwaarden bedoeld in deze paragraaf vervult.

§ 2. Voor zover de vreemdeling de bewijzen aanbrengt dat hij de voorwaarden bedoeld in § 1, eerste lid, 1°, vervult, en indien uit de controle van de reële verblijfplaats, die de burgemeester of zijn gemachtigde moet laten uitvoeren, blijkt dat de vreemdeling op het grondgebied van de gemeente verblijft, kent de burgemeester of zijn gemachtigde de machtiging tot beperkt verblijf toe aan de vreemdeling, schrijft het gemeentebestuur hem in het vreemdelingenregister in en overhandigt het een bewijs van inschrijving in dit register, of, indien de vreemdeling reeds houder is van een dergelijk bewijs, brengt het gemeentebestuur hem op de hoogte van de beslissing.

In het andere geval beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen door middel van een document overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 40. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

§ 3. Voor zover de vreemdeling de bewijzen aanbrengt dat hij de voorwaarden bedoeld in § 1, eerste lid, 2°, vervult, en indien uit de controle van de reële verblijfplaats, die de burgemeester of zijn gemachtigde moet laten uitvoeren, blijkt dat de vreemdeling op het grondgebied van de gemeente verblijft, wordt hij in het bezit gesteld van een document dat aantoonst dat de aanvraag werd ingediend. Het gemeentebestuur maakt de aanvraag, vergezeld van de bewijzen bedoeld bij § 1, tweede lid, en van het verslag opgesteld bij de controle van de verblijfplaats, zonder verwijl over aan de gemachtigde van de minister.

In het andere geval beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen door middel van een document overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 40. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent aan de vreemdeling, schrijft het gemeentebestuur deze in het vreemdelingenregister in en overhandigt het een bewijs van inschrijving in dit register, of, indien de vreemdeling reeds houder is van een dergelijk bewijs, brengt het gemeentebestuur hem op de hoogte van de beslissing.

Indien de minister of zijn gemachtigde beslist dat de vreemdeling de voorwaarden bedoeld in § 1, eerste lid, 2°, niet vervult, verwerpt hij de aanvraag tot machtiging tot verblijf en geeft het hem in voorkomend geval het bevel om het grondgebied te verlaten overeenkomstig het model van bijlage 13.

Artikel 25/3.

§ 1. Indien de vreemdeling die verklaart zich in één der in artikel 10 of 10bis van de wet voorziene gevallen te bevinden zijn aanvraag indient bij de bevoegde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger wordt hij, overeenkomstig artikel 12bis, § 2, of 10ter, § 1, van de wet, na voorlegging van alle vereiste documenten, in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en op welke datum de aanvraag werd ingediend.

§ 2. Indien de vreemdeling die naar België komt in het bezit is van een toelating tot verblijf krachtens artikel 10 van de wet, schrijft het gemeentebestuur hem in het vreemdelingenregister in en geeft hem het bewijs van inschrijving in dat register af.

Behalve in het geval van artikel 13, § 1, vierde lid, van de wet, zijn de toelating tot verblijf voor beperkte duur en het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig voor een duur van één jaar.

Artikel 26

§ 1. Wanneer de vreemdeling die aan het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 van de wet bepaalde gevallen bevindt, wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister, geeft het gemeentebestuur hem, overeenkomstig artikel 12bis, § 3 of § 4, van de wet, een document af dat aantoonst dat de aanvraag werd ingediend en overeenkomstig het model van bijlage 15bis werd opgesteld en stelt hem in het bezit van een attest van immatriculatie model A, waarvan de geldigheid negen maanden na de datum van afgifte van het document dat overeenkomstig het model van bijlage 15bis werd opgesteld vervalst. Het gemeentebestuur bezorgt onmiddellijk een kopie van dit document aan de gemachtigde van de minister.

§ 2. Indien de in artikel 12bis, § 3, van de wet bedoelde vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in § 1, tweede lid, 1° en 2°, van dezelfde bepaling, geeft het gemeentebestuur hem kennis van de beslissing tot onontvankelijkverklaring van zijn aanvraag door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 15ter. Het gemeentebestuur bezorgt onmiddellijk een kopie van dit document aan de gemachtigde van de minister.

Indien de vreemdeling zich bovendien in één van de in artikel 7 van de wet bepaalde gevallen bevindt wordt hem, in voorkomend geval, door middel van het formulier A of B, overeenkomstig de modellen van bijlage 12 of 13, kennis gegeven van de beslissing waarbij hem bevolen wordt het grondgebied te verlaten.

§ 3. Indien de in artikel 12bis, § 4, van de wet bedoelde vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in § 1, tweede lid, 3° van dezelfde bepaling, verklaart de minister of zijn gemachtigde dat zijn aanvraag onontvankelijk is en het gemeentebestuur geeft hem kennis van deze beslissing door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 15ter.

Indien de vreemdeling zich bovendien in één van de in artikel 7 van de wet bepaalde gevallen bevindt, wordt hem, in voorkomend geval, door middel van het formulier A of B, overeenkomstig de modellen van bijlage 12 of 13, kennis gegeven van de beslissing waarbij hem bevolen wordt het grondgebied te verlaten.

§ 4. Indien de minister of zijn gemachtigde beslist dat de in § 1 bedoelde vreemdeling geen recht op verblijf heeft, geeft hij hem, naargelang het geval, een bevel om het grondgebied te verlaten. In dit geval mag de termijn voor het verlaten van het grondgebied niet minder dan 30 dagen bedragen. Het gemeentebestuur geeft van beide beslissingen kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 14.

§ 5. Indien de beslissing inzake de aanvraag tot verblijf gunstig is of indien binnen een termijn van negen maanden, te rekenen vanaf de datum van de afgifte van het overeenkomstig het model van bijlage 15bis opgesteld document, geen enkele beslissing aan het gemeentebestuur wordt medegedeeld, wordt de in § 1 bedoelde vreemdeling in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Het attest van immatriculatie wordt desgevallend verlengd tot de afgifte van dit bewijs.

Behalve in het geval van artikel 13, § 1, vierde lid, van de wet, zijn de toelating tot verblijf voor beperkte duur en het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig voor een duur van één jaar.

§ 6. Indien de minister of zijn gemachtigde beslist de in § 5 bepaalde termijn van negen maanden met een periode van drie maanden te verlengen, geeft het gemeentebestuur een kopie van deze beslissing aan de vreemdeling en verlengt ze het attest van immatriculatie met drie maanden, te rekenen vanaf zijn vervaldatum.

De minister of zijn gemachtigde kan ook beslissen om de in § 5 bepaalde termijn van negen maanden met een tweede periode van drie maanden te verlengen. In dit geval wordt er overeenkomstig het eerste lid gehandeld.

Indien de beslissing gunstig is of indien er binnen de eerste periode van drie maanden of, in voorkomend geval, de tweede periode, geen enkele beslissing aan het gemeentebestuur wordt medegedeeld, wordt de vreemdeling in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Het attest van immatriculatie wordt desgevallend verlengd tot de afgifte van dit bewijs.

Indien de minister of zijn gemachtigde tijdens de eerste of de tweede periode van drie maanden beslist dat de vreemdeling geen recht op verblijf heeft, wordt er overeenkomstig § 4 gehandeld.

Artikel 26/2

§ 1. Indien de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10bis van de wet bepaalde gevallen bevindt zijn aanvraag indient bij het gemeentebestuur, en voor zover deze aanvraag niet het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot niet in overwegingname op basis van artikel 25/2, § 3, tweede lid, of niet onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9bis van de wet, wordt hij, zodra alle vereiste documenten zijn voorgelegd, in het bezit gesteld van een document dat aantoont dat de aanvraag werd ingediend en op welke datum de aanvraag werd ingediend, overeenkomstig het model van bijlage 41. De vreemdeling wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister en ontvangt een attest van immatriculatie model A,

met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die hij vervoegt, zonder evenwel 9 maanden te overschrijden. Het gemeentebestuur maakt de aanvraag en een kopie van de bijlage 41 zonder verwijl over aan de gemachtigde van de minister.

§ 2. Indien de beslissing inzake de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gunstig is of indien binnen een termijn van negen maanden, te rekenen vanaf de datum van de afgifte van het overeenkomstig het model van bijlage 41 opgesteld document, geen enkele beslissing aan het gemeentebestuur wordt medegedeeld, wordt de in § 1 bedoelde vreemdeling in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Het attest van immatriculatie wordt desgevallend verlengd tot de afgifte van dit bewijs.

Indien de minister of zijn gemachtigde beslist de in § 1 bepaalde termijn van negen maanden met een periode van drie maanden te verlengen, geeft het gemeentebestuur een kopie van deze beslissing aan de vreemdeling en verlengt het het attest van immatriculatie met drie maanden, te rekenen vanaf zijn vervaldatum.

De minister of zijn gemachtigde kan ook beslissen om de in § 1 bepaalde termijn van negen maanden met een tweede periode van drie maanden te verlengen. In dit geval wordt er overeenkomstig het tweede lid gehandeld.

Indien de beslissing gunstig is of indien er binnen de eerste periode van drie maanden of, in voorkomend geval, de tweede periode, geen enkele beslissing aan het gemeentebestuur wordt medegedeeld, wordt de vreemdeling in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Het attest van immatriculatie wordt desgevallend verlengd tot de afgifte van dit bewijs.

Indien de minister of zijn gemachtigde beslist dat de in § 1 bedoelde vreemdeling geen recht op verblijf heeft, geeft hij hem, naargelang het geval, een bevel om het grondgebied te verlaten. In dit geval mag de termijn voor het verlaten van het grondgebied niet minder dan 30 dagen bedragen, behalve indien de vreemdeling bij wie men zich voegt niet meer in België verblijft, langer verblijft dan de beperkte duur van de machtiging tot verblijf toestaat of in het bezit gesteld werd van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 26/3

De vreemdeling wordt geacht over voldoende huisvesting te beschikken in de zin van artikelen 10 en 10bis van de wet, indien hij een door de gemeentelijke autoriteiten afgeleverd attest kan voorleggen waaruit blijkt dat de woning waarin hij verblijft, voor hem en zijn gezinsleden voldoet aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten die in het betrokken gewest gelden.

De burgemeester of zijn gemachtigde verstrekt een ontvangstbewijs aan de vreemdeling die om een dergelijk attest verzoekt en maakt hiervan een afschrift over aan de minister of zijn gemachtigde. Binnen een termijn van 6 maanden, te rekenen vanaf de afgifte van het ontvangstbewijs, deelt de Burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling mee of het attest al dan niet kan afgeleverd worden. Een afschrift van de beslissing wordt overgemaakt aan de minister of zijn gemachtigde. Indien 6 maanden na de datum van het ontvangstbewijs geen beslissing werd genomen door de Burgemeester of zijn gemachtigde inzake de al dan niet toekenning van het attest wordt de vreemdeling geacht in de betrokken gemeente te voldoen aan de in het eerste lid bepaalde vereisten.

Artikel 26/4.

Indien de minister of zijn gemachtigde, conform artikel 11, § 2, van de wet, beslist om een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling die op basis van artikel 10 van de wet toegelaten is tot een verblijf in het Rijk, geeft hij hem een bevel om het grondgebied te verlaten. In dit geval mag de termijn voor het verlaten van het grondgebied niet minder dan 30 dagen bedragen. Het gemeentebestuur geeft van beide beslissingen kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 14ter. De verblijfstitel wordt afgenomen.

Artikel 26/5

§ 1. Wanneer de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling bedoeld in artikel 13, § 3, van de wet het bevel geeft het grondgebied te verlaten, bepaalt hij de termijn waarbinnen die persoon het grondgebied moet verlaten. Deze beslissing wordt betekend door middel van de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 13.

§ 2. Dit geldt ook wanneer de minister of zijn gemachtigde de gezinsleden van de in § 1 bedoelde vreemdeling of de gezinsleden van een student, op basis van artikel 13, § 4, van de wet, het bevel geeft het grondgebied te verlaten. In dit geval mag de termijn voor het verlaten van het grondgebied niet minder dan 30 dagen bedragen, behalve indien de vreemdeling bij wie men zich voegt niet meer in België verblijft, langer verblijft dan de beperkte duur van de machtiging tot verblijf toestaat of in het bezit gesteld werd van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 27

De inschrijving bij het gemeentebestuur van een vreemd kind beneden vijftien jaar moet gevraagd worden hetzij door de vader of de moeder, hetzij door de persoon of de instelling onder wiens bewaring het kind staat.

Artikel 28

Vreemdelingen die in een woonwagen, in een kermiswagen of op een boot wonen, moeten zich, binnen de gestelde termijnen, laten inschrijven in het vreemdelingenregister van de gemeente waar zij de officiële mededelingen wensen te ontvangen.

De afgifte van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister gebeurt door de autoriteiten van deze gemeente.

HOOFDSTUK III

VESTIGING

Artikel 29

De aanvraag om machtiging tot vestiging wordt bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats ingediend door middel van een formulier overeenkomstig het model van bijlage 16.

Indien de vreemdeling voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde hem een ontvangstbewijs overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 16bis. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 van de wet, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen door middel van een document overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 16ter. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

Artikel 30

In afwachting van een beslissing van de minister of van zijn gemachtigde dient, wanneer het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister vervalst, dit bewijs te worden afgenomen en dient het document overeenkomstig het model van bijlage 15 aan de vreemdeling te worden afgegeven. Dit document bewijst dat de vreemdeling een aanvraag om machtiging tot vestiging heeft ingediend en dekt voorlopig zijn verblijf gedurende de termijn vermeld in het tweede lid, desgevallend verlengd tot de afgifte van de identiteitskaart voor vreemdeling.

Is de beslissing gunstig of wordt, binnen een termijn van vijf maanden, geen beslissing ter kennis van het gemeentebestuur gebracht, dan geeft dat bestuur de identiteitskaart voor vreemdelingen af.

Indien de Minister of zijn gemachtigde de aanvraag verwerpt, geeft het gemeentebestuur aan de vreemdeling kennis van die beslissing door afgifte van een formulier overeenkomstig het model van bijlage 17.

Artikel 30bis

Indien de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 18, § 2, van de wet, beslist dat de vreemdeling niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven, wordt de beslissing betekend aan de vreemdeling door overhandiging van het document overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 13 en wordt de identiteitskaart voor vreemdeling ingetrokken.

Indien de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 18, § 2, van de wet, beslist dat de vreemdeling niet meer gemachtigd is zich in het Rijk te vestigen, maar zijn recht op

verblijf behoudt, wordt de identiteitskaart voor vreemdeling ingetrokken. De vreemdeling wordt dan in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor, naargelang het geval, beperkte of onbeperkte duur.

HOOFDSTUK IV

GELDIGHEID, VERNIEUWING EN INTREKKING VAN DE VERBLIJFS- EN VESTIGINGSVERGUNNINGEN

Artikel 31

§ 1.- Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat constateert dat de vreemdeling voor onbeperkte duur toegelaten of gemachtigd is, is vijf jaar geldig.

§ 2.- Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat constateert dat de vreemdeling voor onbeperkte duur toegelaten of gemachtigd is, is vijf jaar geldig .

Onder voorbehoud van artikel 69 quater, meer bepaald voor wat betreft de studenten, en artikel 69 quinquies, is de identiteitskaart voor vreemdeling vijf jaar geldig.

De duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie is vijf jaar geldig.

§ 3.- De verblijfs - en vestigingsvergunningen zijn geldig voor het hele grondgebied van het Rijk.

Artikel 32

§ 1.- Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat constateert dat de vreemdeling voor onbeperkte duur toegelaten of gemachtigd is, wordt vernieuwd voor vijf jaar door het gemeentebestuur van de verblijfplaats.

Onder de in artikel 41 bepaalde voorwaarden kan hij vervroegd vernieuwd worden.

§ *1bis*.- Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor een verblijf van beperkte duur, dat afgeleverd werd op grond van artikel 9ter of artikel 49/2, § 2, van de wet, blijft geldig tot aan zijn vervaldatum indien tijdens de geldigheidsduur van dit bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, de machtiging of de toelating tot verblijf onbeperkt wordt op grond van artikel 13, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 3, van de wet.

§ 2.- Onder voorbehoud van artikel 69 quater, meer bepaald voor wat betreft de studenten, en artikel 69 quinquies, wordt de identiteitskaart voor vreemdeling, die constateert dat de vreemdeling gemachtigd is tot vestiging in het Rijk, vernieuwd voor vijf jaar door het gemeentebestuur van de verblijfsplaats.

Onder de in artikel 41 bepaalde voorwaarden kan zij vervroegd vernieuwd worden.

Bij de eerste vernieuwing kan de geldigheidsduur van de identiteitskaart voor vreemdeling, afgeleverd aan een Zwitserse onderdaan in toepassing van artikel 69 quater, beperkt worden tot een tijdvak dat niet minder dan twaalf maanden mag belopen, indien die vreemdeling sinds meer dan twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos is.

§ 3.- De verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie wordt door het gemeentebestuur van de verblijfplaats vernieuwd voor de voorziene duur van verblijf van de burger van de Unie die hij begeleidt of vervoegt, met een maximale duur van vijf jaar.

Onder de in artikel 41 bepaalde voorwaarden kan zij vervroegd vernieuwd worden.

§ 4.- De duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie wordt vernieuwd voor vijf jaar door het gemeentebestuur van de verblijfplaats.

Onder de in artikel 41 bepaalde voorwaarden kan zij vervroegd vernieuwd worden.

Artikel 33

Tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van zijn verblijfs- of vestigingsvergunning moet de vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbieden om de vernieuwing van zijn verblijfs- of vestigingsvergunning aan te vragen.

De verplichting om vernieuwing van genoemde vergunningen aan te vragen wordt geschorst voor:

1° de vreemdeling die voor behandeling in een ziekenhuis of een soortgelijke verplegingsinrichting is opgenomen;

2° de vreemdeling die aan geesteszwakheid lijdt en geïnterneerd is in een gesticht of uitbestedeerd bij een privaat persoon, zolang hij er verblijft;

3° de vreemdeling die in een strafinrichting of een inrichting tot bescherming van de maatschappij gedetineerd is, zolang hij van zijn vrijheid is beroofd.

In die gevallen moet de vernieuwing aangevraagd worden zodra de toestand die de schorsing wettigde opgehouden heeft te bestaan.

Artikel 34

opgeheven

Artikel 35

De verblijfs- of de vestigingsvergunning of enig ander Belgisch verblijfsdocument wordt ontnomen aan de vreemdeling aan wie kennis wordt gegeven van een maatregel tot verwijdering van het grondgebied.

Elke verblijfs- of vestigingsvergunning wordt ongeldig van zodra de houder langer dan twaalf maanden buiten het Rijk verblijft, tenzij hij aan de verplichtingen bepaald in artikel 39 heeft voldaan.

Artikel 36

De vreemdeling moet zijn verblijfs- of vestigingsvergunning of enig ander verblijfsdocument laten vervangen:

1° bij beschadiging, verlies, diefstal of vernieling;

2° wanneer de foto niet meer overeenkomst met de gelaatstrekken van de houder.

Het gemeentebestuur gaat, na zondig contact te hebben opgenomen met de Minister of zijn gemachtigde, ambtshalve over tot de vervanging van die vergunningen, onder meer:

1° bij verandering van identiteit;

2° bij verandering van nationaliteit of van status;

3° opgeheven

4° opgeheven

De nieuwe vergunning vermeldt de vervanging en heeft dezelfde vervaldatum als deze die vermeld was op de vervangen vergunning, behoudens wanneer het de vervanging betreft van een vergunning die constateert dat de vreemdeling een verblijf van onbepaalde duur heeft of tot vestiging gemachtigd is en de vervanging gebeurt tijdens de laatste zes maanden voor de vervaldatum ervan.

Artikel 36bis

In geval van verlies, diefstal of vernieling van zijn verblijfs- of vestigingsvergunning of enig ander verblijfsdocument doet de vreemdeling aangifte bij de politie van de plaats waar het verlies of de diefstal werd vastgesteld.

De politie levert een attest af van verlies, diefstal of vernieling, maakt er een kopie van over aan de gemeente van hoofdverblijf van de vreemdeling en aan de Dienst Vreemdelingenzaken en stelt zo nodig een onderzoek in naar de omstandigheden van het verlies of de diefstal.

De gemeente van hoofdverblijf bewaart een kopie van het attest in het dossier van de vreemdeling.

Artikel 37

De vreemdeling die voorgoed het land verlaat, moet, voor zijn vertrek, hiervan kennis geven aan het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en zijn verblijfs - of vestigingsvergunning teruggeven.

Het gemeentebestuur mag niet overgaan tot de afvoering van de echtgenoot van een vreemdeling wanneer alleen de andere echtgenoot om dergelijke afvoering verzoekt.

Artikel 38

Elke vreemdeling, ouder dan vijftien jaar, moet zijn verblijfs- of vestigingsvergunning of enig ander verblijfsdocument altijd bij zich hebben en op vordering van enige overheidspersoon overleggen.

HOOFDSTUK V

AFWEZIGHEDEN EN TERUGKEER VAN DE VREEMDELING

Artikel 39

§ 1.- De vreemdeling die het recht van terugkeer, bedoeld in artikel 19 eerste lid van de wet, wil genieten, moet:

- bij zijn terugkeer in het bezit zijn van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;
- zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats als hij meer dan drie maanden afwezig is geweest.

§ 2.- De vreemdeling die voornemens is langer dan drie maanden afwezig te zijn geeft het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren.

§ 3.- De vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning kan het recht op terugkeer uitoefenen na een afwezigheid van meer dan een jaar op voorwaarde dat hij:

- 1° vóór zijn vertrek bewezen heeft dat hij zijn hoofdbelangen in België behoudt en het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis heeft gegeven van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren;
- 2° bij zijn terugkeer in het bezit is van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;
- 3° zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmeldt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.

§ 4.- De vreemdeling die wenst in het land terug te keren na de datum waarop zijn verblijfs- of vestigingsvergunning verstrijkt, moet vóór zijn vertrek, vernieuwing van die vergunning vragen.

§ 5.- De vreemdeling die in zijn land zijn wettelijke militaire verplichtingen moet vervullen, moet alleen het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis geven van zijn afwezigheid. Bij zijn terug in België wordt hij van rechtswege opnieuw in de toestand geplaatst waarin hij zich bevond, op voorwaarde dat hij teruggekeerd is binnen zestig dagen na het vervullen van zijn militaire verplichtingen.

§ 6.- De vreemdeling die zich bij het gemeentebestuur aanmeldt om aangifte te doen van zijn vertrek om een bepaalde reden, wordt in het bezit gesteld van een attest overeenkomstig het model van bijlage 18.

Artikel 40

De vreemdeling die overeenkomstig de bepalingen van artikel 39, § 2, 3, 4 en 5, het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats op de hoogte gebracht heeft van zijn voornemen het land te verlaten en er terug te keren, en die, wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil, niet in staat is geweest binnen de voorziene termijnen naar het land terug te keren, kan opnieuw in zijn vroegere toestand geplaatst worden bij de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde.

In afwachting van die beslissing, geeft het gemeentebestuur, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn terugkeer in het Rijk, aan de vreemdeling een document af overeenkomstig het model van bijlage 15.

Dit document bewijst dat de vreemdeling zich bij het gemeentebestuur heeft aangemeld en dekt voorlopig zijn verblijf gedurende drie maanden.

Is de beslissing gunstig of wordt, binnen die termijn, geen beslissing ter kennis van het gemeentebestuur gebracht, dan wordt de vreemdeling opnieuw in zijn vroegere toestand geplaatst.

Indien de Minister of zijn gemachtigde beslist dat de vreemdeling niet meer tot verblijf wordt toegelaten, brengt het gemeentebestuur hem deze beslissing ter kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 14.

Artikel 41

Het gemeentebestuur vernieuwt de verblijfs- of vestigingsvergunning, van tevoren, in de loop van het laatste jaar van haar geldigheidsduur in het geval bedoeld in artikel 39, § 4, of op verzoek van de vreemdeling, op voorwaarde dat die formaliteit vereist is voor het verkrijgen van een visum.

Elke aanvraag om vernieuwing van tevoren die buiten de in dit artikel bepaalde termijnen en voorwaarden is ingediend, moet met de nodige verantwoording worden voorgelegd aan de Minister of aan zijn gemachtigde.

Artikel 42

De vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs - of vestigingsvergunning mag in het Rijk terugkeren op eenvoudig vertoon van een van die documenten en van zijn geldig paspoort of van de daarmee gelijkgestelde reistitel.

Franse, Luxemburgse en Nederlandse onderdanen mogen echter in België terugkeren op eenvoudig vertoon van hun Belgische vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is.

TITEL II

AANVULLENDE EN AFWIJKENDE BEPALINGEN BETREFFENDE BEPAALDE CATEGORIEËN VAN VREEMDELINGEN

HOOFDSTUK I

VREEMDELINGEN BURGERS VAN DE UNIE EN HUN FAMILIELEDEN EN VREEMDELINGEN, FAMILIELEDEN VAN EEN BELG

Artikel 43

Onder voorbehoud van artikel 40ter, tweede lid, van de wet, zijn de bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Artikel 44

Art. 44. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de burger van de Unie die vervoegd wordt, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren.

Artikel 45

De aanvraag van vreemdelingen die een beroep wensen te doen op de bepalingen van dit hoofdstuk maar noch hun burgerschap van de Unie kunnen bewijzen overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, noch hun familieband overeenkomstig artikel 44, wordt niet in overweging genomen. Het gemeentebestuur geeft kennis van deze beslissing door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 19*quinquies*. Zij ontvangen geen bijlage 19 of 19*ter*.

Artikel 46

§ 1.- De documenten die de burger van de Unie kan overmaken als geldige identiteitskaart of geldig nationaal paspoort in de zin van artikel 41, eerste lid, van de wet, zijn die welke zijn opgesomd in bijlage 2.

§ 2.- Bij gebreke aan de documenten vermeld in § 1, verlenen de met grenscontrole belaste overheden toegang tot het grondgebied aan de burger van de Unie op overmaking van een van de volgende documenten :

1° een vervallen nationaal paspoort of een vervallen identiteitskaart,
of

2° enig ander bewijs van de identiteit en nationaliteit van de betrokkene.

Er wordt hem een bijzonder doorlaatbewijs afgegeven, overeenkomstig het model van bijlage 10*quater*.

In het geval vermeld onder 2°, wordt de beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde.

Artikel 47

§ 1.- De met grenscontrole belaste overheden verlenen overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet, toegang tot het grondgebied aan het familielid van een burger van de Unie dat geen burger van de Unie is, en dat geen houder is van de documenten die krachtens artikel 2 van de wet vereist zijn, op overmaking van een van de volgende documenten :

1° een, al dan niet geldig, nationaal paspoort of identiteitskaart, of

2° een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, verstrekt op basis van artikel 10 van de richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, of

3° een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie verstrekt op basis van artikel 20 van de richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, of

4° enig ander bewijs van de identiteit en nationaliteit van de betrokkene.

Indien het familielid is vrijgesteld van de visumplicht, wordt hem een bijzonder doorlaatbewijs afgegeven, overeenkomstig het model van bijlage 10*quater*.

Indien het familielid onderworpen is aan de visumplicht, ontvangt hij een visum, of, indien de betrokkene geen geldig paspoort heeft, een visumverklaring met een geldigheidsduur van 3 maanden.

In het geval vermeld onder 4°, wordt de beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde.

§ 2.- Indien het familielid niet de in artikel 2 van de wet of § 1 vermelde documenten overmaakt, wordt hij door de met grenscontrole belaste overheden teruggedreven. De beslissing tot teruggrijping wordt ter kennis gebracht door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 11.

Artikel 48

De burgers van de Unie en hun familieleden zijn vrijgesteld van de meldingsplicht bedoeld in artikel 41*bis* van de wet in de gevallen bepaald bij artikel 18.

De burgers van de Unie en de familieleden die hun aanwezigheid melden, ontvangen van het gemeentebestuur, na inzage van de documenten vermeld in artikel 46 of 47, als bewijs een document overeenkomstig het model van bijlage 3*ter*. Dit document is geen verblijfsdocument en wordt kosteloos verstrekt.

Artikel 49

Wanneer de minister of zijn gemachtigde op grond van artikel 41*ter* van de wet een einde stelt aan het verblijf van de burger van de Unie of zijn familie, wordt de betrokkene in kennis gesteld van deze beslissing door overhandiging van een document overeenkomstig het model van de bijlage 21 waarbij hem bevolen wordt het grondgebied te verlaten.

Artikel 50

§ 1.- Een burger van de Unie die zijn burgerschap bewijst overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, kan bij de gemeente een verklaring van inschrijving aanvragen door middel van de bijlage 19.

Zodra uit de controle van de reële verblijfplaats, die de burgemeester of zijn gemachtigde moet laten uitvoeren, blijkt dat de burger van de Unie, ingeschreven in het wachtregister, op het grondgebied van de gemeente woont, wordt hij ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Het gemeentebestuur maakt het verslag opgesteld bij de controle van de verblijfplaats over aan de gemachtigde van de minister.

§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken :

1° werknemer : een verklaring van indienstneming of tewerkstelling overeenkomstig het model van bijlage 19*bis*;

2° zelfstandige : een inschrijving in de Kruispuntbank voor ondernemingen met ondernemingsnummer;

3° werkzoekende :

a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en

b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgd of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;

4° burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de wet :

a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en

b) een ziektekostenverzekering;

5° student bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3° van de wet :

a) een inschrijving aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling; en

b) een ziektekostenverzekering; en

c) een verklaring van voldoende bestaansmiddelen, of een gelijkwaardig middel dat zekerheid verschaft dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt;

6° familielid bedoeld in artikel 40*bis* van de wet :

a) het bewijs van de bloed- of aanverwantschap of partnerschap zoals bedoeld in artikel 44;

b) voor de familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, van de wet, het bewijs van voldoende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 4, tweede lid;

c) voor de partner bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 2°, van de wet : het bewijs van de duurzame en stabiele relatie, en, indien beide partners niet minstens 21 jaar zijn, het bewijs dat zij beide minstens 18 jaar zijn en dat zij reeds ten minste een jaar samengewoond hebben voor de aankomst in het Rijk van de burger van de Unie die vervoegd wordt;

d) voor de bloedverwanten in neergaande lijn die minstens 21 jaar zijn, de bloedverwanten in opgaande lijn en de kinderen bedoeld in artikel 40*bis*, § 4, derde lid, van de wet : het bewijs dat zij ten laste zijn van de betrokken burger van de Unie;

e) voor de bloedverwanten in opgaande lijn van een Belg : het bewijs van stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40*ter*, tweede lid, van de wet.

Artikel 51

§ 1.- De gemeente kan het recht op verblijf erkennen in de gevallen vermeld onder :

1° artikel 50, § 2, 1°;

2° artikel 50, § 2, 2°;

3° artikel 50, § 2, 4°, voor zover het bewijs van de voldoende middelen van bestaan geleverd wordt door middel van een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering waarover de betrokkene in eigen hoofde beschikt;

4° artikel 50, § 2, 5°;

5° artikel 50, § 2, 6°, voor zover het gaat om een echtgenoot, een partner met een geregistreerd partnerschap gelijkwaardig met het huwelijk, of een bloedverwant in neergaande lijn jonger dan 21 jaar, en voor zover de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewezen werd door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In dit geval wordt de betrokkene onmiddellijk in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document, vergezeld van de bewijzen bedoeld in artikel 50, § 2, zonder verwijl over aan de gemachtigde van de minister.

§ 2.- Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20.

§ 3.- In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat.

§ 4.- Een burger van de Unie met een verklaring van inschrijving kan te allen tijde dit document in elektronische vorm aanvragen, mits er geen einde werd gesteld aan zijn recht op verblijf. De verklaring van inschrijving in papieren vorm wordt kosteloos verstrekt. De kostprijs van de verklaring van inschrijving in elektronische vorm mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Artikel 52

§ 1.- Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19*ter*.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden « van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of », die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de bewijzen vermeld in artikel 50, § 2, 6°, *b)*, *c)*, *d)* en *e)* die naargelang het geval vereist zijn.

§ 3.- Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4.- Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

Artikel 53

Indien het familielid dat geen burger van de Unie is, het recht op verblijf van meer dan drie maanden, bedoeld in artikel 42 van de wet, heeft verkregen via de bevoegde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, schrijft het gemeentebestuur hem na de woonstcontrole in het vreemdelingenregister in en levert hem een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie » af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Artikel 54

Indien de minister of zijn gemachtigde een einde stelt aan het verblijf in toepassing van artikelen 42*bis*, 42*ter* of 42*quater* van de wet, wordt de betrokkene hiervan kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. De verklaring van inschrijving of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt ingetrokken.

Artikel 55

De burger van de Unie die het document ter staving van het duurzaam verblijf, bedoeld in artikel 42*quinquies*, § 5, van de wet, wenst te verkrijgen, dient dit aan te vragen bij het gemeentebestuur via de bijlage 22. Bij deze aanvraag moet de burger van de Unie alle bewijzen overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden voor duurzaam verblijf, zoals voorzien in artikelen 42*quinquies* en 42*sexies* van de wet.

Het gemeentebestuur verklaart de aanvraag onontvankelijk door middel van de bijlage 23, indien de burger van de Unie niet gedurende minstens drie jaar in het Rijk verbleven heeft op grond van de bepalingen van dit hoofdstuk, te rekenen vanaf de inschrijving in het wachtregister, en hij evenmin de bewijzen overmaakt waaruit blijkt dat hij :

1° ofwel gewerkt heeft in het Rijk, hetzij als werknemer, hetzij als zelfstandige, en blijvend arbeidsongeschikt is of een vervroegd pensioen of ouderdomsuitkering ontvangt;

2° ofwel een familielid is van een burger van de Unie bedoeld in 1°;

3° ofwel een familielid is van een overleden burger van de Unie die gewerkt heeft in Rijk, hetzij als werknemer, hetzij als zelfstandige.

In het andere geval maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister, die een beslissing neemt binnen de vijf maanden.

Indien de minister of zijn gemachtigde vaststelt dat niet aan de voorwaarden voor duurzaam verblijf is voldaan, wordt hiervan kennis gegeven door afgifte van de bijlage 24.

Indien de minister of zijn gemachtigde het duurzaam verblijf erkent, of indien geen beslissing werd genomen binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de afgifte van de bijlage 22, ontvangt de betrokkene het document ter staving van duurzaam verblijf »overeenkomstig het model van bijlage 8*bis*. Hij wordt bovendien ingeschreven in het bevolkingsregister.

Een burger van de Unie met een document ter staving van duurzaam verblijf kan te allen tijde dit document in elektronische vorm aanvragen. Het document ter staving van duurzaam verblijf in papieren vorm wordt kosteloos verstrekt. De kostprijs van het document ter staving van duurzaam verblijf in elektronische vorm mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Artikel 56

Het familielid dat geen burger van de Unie is dient het duurzaam verblijf aan te vragen bij het gemeentebestuur via de bijlage 22. Bij deze aanvraag moet het familielid alle bewijzen overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden voor duurzaam verblijf, zoals voorzien in artikelen 42*quinquies* en 42*sexies* van de wet.

Het gemeentebestuur verklaart de aanvraag onontvankelijk door middel van de bijlage 23, indien het familielid niet gedurende minstens drie jaar in het Rijk verbleven heeft op grond van de bepalingen van dit hoofdstuk, te rekenen vanaf de afgifte van de bijlage 19*ter* of bijlage 15, en hij evenmin de bewijzen overmaakt waaruit blijkt dat hij

1° ofwel een familielid is van een burger van de Unie bedoeld in artikel 55, tweede lid, 1°;

2° ofwel een familielid is van een overleden burger van de Unie die gewerkt heeft in Rijk, hetzij als werknemer, hetzij als zelfstandige.

In het andere geval maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister, die een beslissing neemt binnen de vijf maanden.

In afwachting van een beslissing van de minister of zijn gemachtigde dient, wanneer de verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie vervalst, deze verblijfskaart te worden afgenomen en dient het document overeenkomstig het model van bijlage 15 aan het familielid te worden afgegeven. Dit document bewijst dat het familielid een aanvraag om duurzaam verblijf heeft ingediend en dekt voorlopig zijn verblijf gedurende de termijn vermeld in het derde lid, desgevallend verlengd tot de afgifte van de duurzame verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde vaststelt dat niet aan de voorwaarden voor duurzaam verblijf is voldaan, wordt hiervan kennis gegeven door afgifte van de bijlage 24.

Indien de minister of zijn gemachtigde het duurzaam verblijf erkent of indien geen beslissing werd genomen binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de datum van afgifte van de bijlage 22, ontvangt de betrokkene de « duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie » overeenkomstig het model van bijlage 9*bis*.

De kostprijs van de duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Artikel 57

Indien de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 42*septies* van de wet, beslist dat de burger van de Unie of het familielid niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven, wordt de beslissing aan de betrokkene betekend door overhandiging van het document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. Naargelang het geval wordt de bijlage 8, 8*bis*, 9 of 9*bis* ingetrokken.

Indien de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 42*septies* van de wet, beslist dat de burger van de Unie of het familielid geen duurzaam verblijfsrecht meer heeft maar zijn recht op verblijf behoudt, wordt de bijlage 8*bis* of 9*bis* ingetrokken. Het familielid ontvangt dan een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig bijlage 9.

Artikel 58

Opgeheven

Artikel 59

Opgeheven

Artikel 60

Opgeheven

Artikel 61

Opgeheven

Artikel 62

Opgeheven

Artikel 63

Opgeheven

Artikel 64

Opgeheven

Artikel 65

Opgeheven

Artikel 66

Opgeheven

Artikel 67

Opgeheven

Artikel 68

Opgeheven

Artikel 69

Opgeheven

HOOFDSTUK I BIS

ONDERDANEN VAN LIECHTENSTEIN, NOORWEGEN EN IJSLAND EN LEDEN VAN HUN FAMILIE

Artikel 69 bis

De documenten welke de onderdanen van Liechtenstein, Noorwegen en IJsland moeten overleggen om het Rijk binnen te komen, zijn die welke zijn opgesomd in bijlage 2.

De onderdanen van Liechtenstein, Noorwegen en IJsland, en de leden van hun familie, vallen onder de bepalingen van titel II, hoofdstuk I.

HOOFDSTUK I TER

ONDERDANEN VAN ZWITSERLAND EN LEDEN VAN HUN FAMILIE

Artikel 69 ter

§ 1.- De documenten welke de onderdanen van Zwitserland moeten overleggen om het Rijk binnen te komen, zijn die welke zijn opgesomd in bijlage 1.

§ 2.- De onderdanen van Zwitserland en de leden van hun familie, vallen onder de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk 1.

Artikel 69 quater

De Zwitserse onderdaan echter dient de vereiste documenten voor te leggen voor het uitoefenen van een werkzaamheid in loondienst. Verder dient, enerzijds, aan de Zwitserse onderdanen een attest van immatriculatie, model A, overeenkomstig het model van bijlage 4, alsook een identiteitskaart voor vreemdeling te worden afgegeven. Anderzijds, dient aan de leden van de familie, een attest van immatriculatie, model A of B, overeenkomstig het model van bijlage 4 of 5, naargelang het geval, en een identiteitskaart voor vreemdeling te worden afgegeven.

Artikel 69 quinquies

§ 1.- De Zwitserse onderdaan die op het Belgisch grondgebied gedurende minder dan een jaar een arbeidsbetrekking heeft vervuld en werkloos wordt, en nog niet beschikt over een identiteitskaart voor vreemdeling, heeft het recht zijn verblijf verder te zetten, mits hij beschikt over voldoende financiële middelen en een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt. De werkloosheidsuitkering waarop hij recht heeft overeenkomstig de nationale wetgeving wordt beschouwd als voldoende financiële middelen.

§ 2.- Aan de Zwitserse onderdaan dient echter een attest van immatriculatie, model A, overeenkomstig het model van bijlage 4, alsook een identiteitskaart voor vreemdeling, dat geldig is voor twee jaar, te worden afgegeven. Anderzijds dient aan de leden van de familie een attest van immatriculatie, model A of B, overeenkomstig de bijlage 4 of 5, naargelang het geval, en een identiteitskaart voor vreemdeling, dat geldig is voor twee jaar, te worden afgegeven.

§ 3.- Tussen de vijfenveertigste en de dertigste dag voor de vervaldatum van zijn identiteitskaart voor vreemdeling, dient de Zwitserse onderdaan zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aan te bieden om de vernieuwing van zijn identiteitskaart voor vreemdeling aan te vragen. Hij dient hiervoor het bewijs te leveren dat hij valt onder de toepassing van artikel 69 quater. Indien de financiële middelen waarover hij beschikt nog altijd werkloosheidsuitkeringen betreffen, dan wordt zijn identiteitskaart voor vreemdeling alsmede die van zijn familieleden vernieuwd voor twee jaar.

HOOFDSTUK I QUATER

ONDERDANEN VAN ESTLAND, HONGARIJE, LETLAND, LITOUWEN, POLEN, SLOVENIË, SLOWAKIJE, TSJECHIË, BULGARIJE EN ROEMENIË DIE NAAR BELGIË KOMEN OM ER EEN ACTIVITEIT IN LOONDIENST UIT TE OEFENEN EN HUN GEZINSLEDEN .-OVERGANGSBEPALINGEN.

Artikel 69 sexies

§ 1.- Onder voorbehoud van § 3, blijven de onderdanen van Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Bularije en Roemenië die naar België komen om er een activiteit in loondienst uit te oefenen, onderworpen aan de machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9 en 13 van de wet.

Wanneer zij houder zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf of de machtiging tot verblijf in het Koninkrijk hebben verkregen, schrijft het gemeentebestuur hen in het vreemdelingenregister in en verstrekt het hun een bewijs van inschrijving in dit register. De geldigheid van het bewijs van inschrijving is beperkt tot de duur van de machtiging tot verblijf.

§ 2.- Wanneer een van de onderdanen vermeld in § 1, eerste lid, wettelijk in België heeft gewerkt gedurende een regelmatige en ononderbroken periode van twaalf maanden of langer, wordt evenwel artikel 50 en 51 op hem toegepast, met deze twee verschillen dat ten eerste het document dat hij overeenkomstig artikel 50, §2, 1° moet voorleggen, het bewijs is dat hij wettelijk een activiteit in loondienst uitgeoefend heeft in België gedurende een regelmatige en ononderbroken periode van twaalf maanden of langer, en ten tweede dat hij, in voorkomend geval, in het bezit blijft van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Artikel 69 septies

§ 1.- Wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die zich komt vestigen met een vreemdeling bedoeld in artikel 69 sexies, § 1, het verblijf aanvraagt, overhandigt het gemeentebestuur hem een document tot bewijs dat de aanvraag werd ingediend en opgesteld overeenkomstig het model van de bijlage 22 bis.

Indien deze vreemdeling niet de voorwaarde van artikel 44, vervult, wordt de procedure bepaald bij artikel 45 op hem toegepast.

§ 2.- Indien hij de voorwaarde van artikel 44, vervult en na inzage van de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst in het Rijk, wordt hij in het vreemdelingenregister ingeschreven. Al naargelang hij de nationaliteit van een Lidstaat van de Europese Unie bezit of niet, wordt deze vreemdeling in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, model B of model A, overeenkomstig het model van bijlage 5 of 4, geldig vijf maanden vanaf de datum van afgifte.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkennen, geeft het gemeentebestuur hem hetzelfde document als de vreemdeling die hij komt vervoegen. Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot afgifte van dit document, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van het document. Dezelfde procedure is van toepassing indien binnen de zes maanden geen enkele onderrichting werd gegeven door de minister of zijn gemachtigde.

Indien het familielid het recht op verblijf van meer dan drie maanden heeft verkregen via de bevoegde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, geeft het gemeentebestuur hem hetzelfde document als de vreemdeling die hij komt vervoegen.

§ 3.- De Minister of zijn gemachtigde weigert het verblijf indien de voorwaarden tot verblijf niet vervuld zijn. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijf weigeren, geeft hij de vreemdeling het bevel om het grondgebied te verlaten. Het gemeentebestuur geeft kennis van deze twee beslissingen door de afgifte van een document overeenkomstig het model van de bijlage 14.

Artikel 69 octies

§ 1.- De vreemdeling bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die zich komt vestigen met een vreemdeling bedoeld in artikel 69 sexies, § 2, moet worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van artikelen 52 en 53.

§ 2.- opgeheven

Artikel 69 nonies

Artikel 52, § 2, derde lid is niet van toepassing wanneer het attest van immatriculatie model A wordt afgeleverd aan de vreemdelingen bedoeld bij artikel 40, § 3, 4 of 5 van de wet, die zich komen vestigen met een onderdaan van Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slowakije, Slovenië, Tsjechië, Bularije of Roemenië

Artikel 69 decies

Voor onderdanen van Estland, Hongarije, Letland, Lithouwen, Polen, Slowakije, Slovenië en Tsjechië houden de bepalingen van dit hoofdstuk op van kracht te zijn op 1 mei 2009.

Voor onderdanen van Bulgarije en Roemenië houden de bepalingen van dit hoofdstuk op van kracht te zijn op 1 januari 2009.

HOOFDSTUK II

LUXEMBURGSE EN NEDERLANDSE ONDERDANEN EN LEDEN VAN HUN FAMILIE

Artikel 70

De Luxemburgse en Nederlandse onderdanen mogen slechts worden teruggedreven om één van de redenen opgesomd in artikel 3, eerste lid 2°, 7° en 8°, van de wet.

De beslissing tot teruggrijping wordt hun ter kennis gebracht door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 11.

Artikel 71

opgeheven

HOOFDSTUK III

VLUCHTELINGEN, PERSONEN DIE VOOR SUBSIDIAIRE BESCHERMING IN AANMERKING KOMEN EN STAATLOZEN

Voorafgaande afdeling.-

Overheden waarbij de vreemdeling een asielaanvraag kan indienen.-

Overname en terugneming van een asielzoeker door de verantwoordelijke Staat of door België.- Het in aanmerking nemen van een asielaanvraag

Artikel 71/2

§ 1.- De overheden waarbij de vreemdeling, bedoeld in artikelen 50 en 50ter van de wet, aan de grens een asielaanvraag kan indienen, zijn de met de grenscontrole belaste overheden.

§ 2.- De overheden waarbij de vreemdeling, bedoeld in artikelen 50, 50bis en 51 van de wet, in het Rijk een asielaanvraag kan indienen, zijn de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken, evenals de directeurs van de strafinrichtingen.

§ 3.- Tenzij hij in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters ingeschreven is, wordt de vreemdeling die aan de grens of in het Rijk een asielaanvraag indient, onmiddellijk door de Minister of door zijn gemachtigde, in het wachtregister ingeschreven.

Artikel 71/2bis

In de gevallen voorzien in artikel 51/5, § 1, tweede lid, van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde de vasthouding van de vreemdeling in een welbepaalde plaats bevelen.

De beslissing van de minister of van diens gemachtigde wordt door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 39ter betekend.

Artikel 71/2ter

§ 1.- Wanneer de vreemdeling, in het kader van de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, wordt opgeroepen of om

inlichtingen wordt verzocht, maakt deze oproeping of dit verzoek melding van de inhoud van artikel 51/5, § 1, vijfde lid, van de wet.

§ 2.- Indien de vreemdeling geacht wordt afstand gedaan te hebben van zijn asielverzoek en hem de binnenkomst in het Rijk geweigerd werd, wordt hij door de met grenscontrole belaste overheden teruggedreven. De minister of zijn gemachtigde stelt de vreemdeling hiervan in kennis door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 11.

§ 3.- Indien de vreemdeling geacht wordt afstand gedaan te hebben van zijn asielverzoek en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, dient deze het grondgebied te verlaten. De minister of zijn gemachtigde stelt de vreemdeling hiervan in kennis door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13.

Er wordt overgegaan tot de intrekking van de afgegeven documenten op het moment dat de vreemdeling een asielaanvraag indient en, zo nodig, van het attest van immatriculatie.

Artikel 71/3

§ 1.- Wanneer de Minister of zijn gemachtigde het verzoek richt aan de verantwoordelijke Staat in de zin van Europese regelgeving die België bindt, om de asielzoeker over te nemen of terug te nemen, brengt hij de vreemdeling daarvan op de hoogte en deelt hij hem de inhoud mee van de genomen beslissing.

§ 2.- Wanneer de asielzoeker overgedragen moet worden aan de verantwoordelijke Staat en hem de binnenkomst in het Rijk geweigerd werd, wordt hij door de met grenscontrole belaste overheden teruggedreven of teruggedleid naar de grens van deze Staat en in het bezit gesteld van een doorlaatbewijs overeenkomstig het model van bijlage 10 bis of bijlage 10 ter . De beslissing tot weigering van binnenkomst wordt ter kennis gebracht door middel van een document overeenkomstig bijlage 25 quater.

§ 3.- Wanneer de asielzoeker overgedragen moet worden aan de verantwoordelijke Staat en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, ontvangt hij een bevel om het grondgebied te verlaten en wordt hij in het bezit gesteld van een doorlaatbewijs overeenkomstig het model van bijlage 10 bis of bijlage 10 ter . De beslissing tot weigering van verblijf wordt ter kennis gebracht door middel van een document overeenkomstig bijlage 26 quater.

Er wordt overgegaan tot de intrekking van de afgegeven documenten, op het moment dat de vreemdeling een asielaanvraag indient en, zo nodig, van het attest van immatriculatie.

Artikel 71/4

De asielzoeker die door België moet worden overgenomen of teruggenomen en die overgebracht wordt door de verantwoordelijke Staat in de zin van Europese regelgeving die België bindt en die zich aanbiedt aan de grens, wordt door de met grenscontrole belaste overheden in het bezit gesteld van een document overeenkomstig het model van bijlage 26.

Wanneer de asielzoeker die overgenomen of teruggenomen moet worden door België, overgebracht wordt door de verantwoordelijke Staat in de zin van Europese regelgeving die België bindt en zich in het Rijk bij de Minister of zijn gemachtigde aanbiedt, wordt hij in het bezit gesteld van een document overeenkomstig het model van bijlage 26.

Zo nodig kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dadelijk overgaan tot het verhoor van de in de leden 1 en 2 bedoelde asielzoekers.

Artikel 71/5

Wanneer de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 51/8, eerste lid, van de wet, beslist de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, weigert hij de vreemdeling de binnenkomst in het Rijk of geeft hij hem het bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde worden door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 quater betekend.

Eerste afdeling

Asielzoekers Onregelmatige binnenkomst en onregelmatig verblijf

Artikel 72

De met de grenscontrole belaste overheden geven aan de vreemdeling die zich aan de grens aanmeldt zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten en die een asielaanvraag indient, een document overeenkomstig het model van bijlage 25.

Overeenkomstig artikel 52/3, § 2, van de wet, ontvangt deze vreemdeling eveneens een beslissing tot terugdrijving overeenkomstig het model van bijlage 11ter.

Artikel 72 bis

De vreemdeling die zich aan de grens aanmeldt zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten, die bij de met grenscontrole belaste overheden een asielaanvraag indient en aan wie de toegang tot het grondgebied niet geweigerd is, wordt gemachtigd het Rijk binnen te komen en er te verblijven tot over zijn asielaanvraag beslist is.

De met grenscontrole belaste overheden brengen die machtiging aan op het document overeenkomstig het model van bijlage 25.

Artikel 72 ter

De vreemdeling die zich aan de grens aanmeldt zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten en aan wie de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werd, wordt, onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70 van de wet, teruggedreven en, in voorkomend geval, overeenkomstig artikel 53bis van de wet teruggeleid naar de grens van het land waaruit hij gevlucht is en waar volgens zijn verklaring zijn leven of zijn vrijheid bedreigd zou zijn.

Artikel 73

De in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden, geven aan de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten en een asielaanvraag indient, een document af overeenkomstig het model van bijlage 26.

Artikel 74

§ 1.- De vreemdeling die aan de grens een asielaanvraag heeft ingediend en die gemachtigd werd het Rijk binnen te komen, moet zich, binnen acht werkdagen na zijn binnenkomst, aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

Na inzage van het document dat de met grenscontrole belaste overheden afgegeven hebben, geeft dit bestuur hem een attest van immatriculatie, model A, geldig voor drie maanden vanaf de datum van afgifte.

§ 2.- De vreemdeling die binnen het Rijk een asielaanvraag heeft ingediend bij een van de in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden, en die overeenkomstig artikel 74/6, § 1bis, van de wet, in een bepaalde plaats wordt vastgehouden, ontvangt kennisgeving van deze beslissing door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 39bis. In dit geval ontvangt de betrokkene, overeenkomstig artikel 52/3, § 2, van de wet, eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13quinquies.

§ 3.- De vreemdeling die binnen het Rijk een asielaanvraag heeft ingediend bij een van de in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden moet zich, binnen acht werkdagen na zijn aanvraag, aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

Na inzage van het document dat een dezer overheden afgegeven heeft, geeft dit bestuur hem een attest van immatriculatie, model A, geldig voor drie maanden vanaf de datum van afgifte.

§ 4.- Wanneer de vreemdeling gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden waarvan de duur uitdrukkelijk beperkt werd, de machtiging tot verblijf verstreken en niet verlengd is en de betrokkene daarna een asielaanvraag indient, moet hij zich binnen acht werkdagen na zijn verklaring aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

Na inzage van het document dat hem door een der in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden afgegeven is, handelt dit bestuur overeenkomstig de bepalingen van § 3, tweede lid.

Indien de vreemdeling nog titularis is van een document of verblijfstitel waarvan de geldigheidsduur vervallen is, wordt dit door het gemeentebestuur afgenomen.

Artikel 75

§ 1.- Het attest van immatriculatie, afgegeven aan de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend, wordt verlengd om het verblijf te dekken tot over de aanvraag is beschikt.

§ 2.- Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, §1, van de wet, aan de betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten.

Onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70, van de wet, worden de beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13Quinquies betekend.

De documenten die aan de vreemdeling afgegeven werden op het ogenblik dat hij een asielaanvraag indiende, en, in voorkomend geval, het attest van immatriculatie, worden afgenomen.

§ 3.- In geval van weigering op grond van artikel 52, beveelt de minister of zijn gemachtigde, indien hij het nodig acht met het oog op het waarborgen van de effectieve verwijdering uit het grondgebied bovendien de vasthouding van de vreemdeling in een welbepaalde plaats bedoel bij artikel 74/6, §1.

De beslissing van de Minister of van diens gemachtigde wordt door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 39, betekend.

Artikel 76

Onder voorbehoud van de indiening van een beroep bedoeld bij artikel 39/56, tweede lid, van de wet, wordt de vreemdeling aan wie de vluchtelingenstatus wordt toegekend, na inzage van het vluchtelingenbewijs dat hem door de bevoegde overheid is afgegeven, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbeperkt duur.

Artikel 77

Wanneer de bevoegde overheid aan een vreemdeling de subsidiaire beschermingsstatus toekent, schrijft het gemeentenbestuur, na instructie van de Minister of zijn gemachtigde, de betrokkene in in het vreemdelingenregister en wordt hij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister overeenkomstig artikel 49/2, §§2 en 3, van de wet.

Afdeling 2

Asielzoekers

Regelmatige binnenkomst en regelmatig verblijf

Artikel 78

opgeven

Artikel 79

De in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden geven aan de vreemdeling bedoeld in artikel 50bis of 51 van de wet een document af overeenkomstig het model van bijlage 26.

Artikel 80

§ 1.- opgeven

§ 2.- De vreemdeling die zich in België bevindt voor een verblijf van niet meer dan drie maanden en die een asielaanvraag heeft ingediend, moet zich binnen acht werkdagen na zijn aanvraag, aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

Na inzage van de documenten die voor zijn binnenkomst vereist zijn en van het document dat werd afgegeven door een van de in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden, geeft dit bestuur hem een attest van immatriculatie, model A, geldig voor drie maanden vanaf de datum van afgifte.

Is de vreemdeling reeds in het bezit van een verklaring overeenkomstig het model van bijlage 3, dan wordt dat document hem door het gemeentebestuur afgenomen.

§ 3.- De vreemdeling die zich in België bevindt voor een verblijf van meer dan drie maanden, waarvan de duur uitdrukkelijk beperkt werd, die een asielaanvraag heeft ingediend en wiens machtiging tot verblijf komt te verstrijken en niet verlengd werd, moet zich, binnen acht werkdagen na het vervallen van zijn document of zijn verblijfstitel, aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

De vreemdeling die op grond van artikel 57/29 van de wet een tijdelijke bescherming heeft genoten, en die een asielaanvraag heeft ingediend overeenkomstig artikel 50bis, tweede lid, van de wet, moet zich binnen de acht werkdagen na zijn aanvraag, aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

Na inzage van het document dat hem door de in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden afgegeven is, handelt dit bestuur overeenkomstig de bepalingen van § 1, lid 2.

Indien de vreemdeling nog titularis is van een document of een verblijfstitel waarvan de geldigheidsduur vervallen is, wordt het door het gemeentebestuur afgenomen.

§ 4.- Wanneer de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 57/36, § 2, van de wet, de machtiging tot verblijf afgegeven aan een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet of aan zijn familielid, van wie het onderzoek van de asielaanvraag werd geschorst op basis van artikel 51/9 van de wet, beëindigt, wordt het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister waarvan deze houder is, ingetrokken.

Na inzage van het document dat werd afgegeven door een van de in artikel 71/2, § 2, aangewezen overheden, handelt het gemeentebestuur van de hoofdverblijfplaats van de betrokkene overeenkomstig de bepalingen van § 2, tweede lid.

Artikel 81

Artikel 75, artikel 76 en artikel 77 zijn van toepassing op de gevallen bedoeld in artikel 80.

Artikel 82

(Opgeheven)

Artikel 83

Onder voorbehoud van de indiening van een beroep bedoeld bij artikel 39/56, tweede lid, van de wet, wordt de vreemdeling die titularis is van een verblijfs- of vestigingstitel en die als vluchteling erkend is, na inzage van het vluchtelingenbewijs dat hem door de bevoegde overheid afgegeven is, in het bezit gesteld van een nieuwe verblijfs- of vestigingstitel waarbij rekening gehouden is met de tussengekomen wijziging van zijn statuut.

Artikel 84

(Opgeheven)

Artikel 85

§ 1.- De vluchteling die regelmatig in het Rijk verblijft, mag, na zich naar het buitenland te hebben begeven, naar het land terugkeren op enkel vertoon van zijn geldige, door de Belgische autoriteiten afgegeven reistitel.

§ 2.- De in § 1 bedoelde vreemdeling die niet in staat is geweest voor het verstrijken van zijn reistitel terug te keren, kan, door de met de grenscontrole belaste overheden gemachtigd worden naar het land terug te keren.

Deze overheden geven hem een machtiging tot terugkeer af, overeenkomstig het model van bijlage 27.

§ 3.- De vluchteling die geen regelmatig verblijf meer heeft in het Rijk of die uit de bevolkingsregisters werd afgevoerd, maar wiens Belgische reistitel nog geldig is, kan, bij beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde, gemachtigd worden naar het Rijk terug te keren.

Indien de beslissing gunstig is, geven de met de grenscontrole belaste overheden hem een machtiging tot terugkeer af, geldig drie werkdagen.

Voor het verstrijken van die termijn moet de vluchteling zich aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats. Na inzage van de reistitel en van de machtiging tot terugkeer, gaat dit bestuur over tot inschrijving in het vreemdelingenregister en tot afgifte van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

§ 4.- De in § 3 bedoelde vluchteling, wiens Belgische reistitel niet meer geldig is, kan, bij beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde, gemachtigd worden naar het Rijk terug te keren.

Te dien einde moet hij een met redenen omklede aanvraag indienen bij een Belgische diplomatieke of consulaire post, die ze zonder verwijl voor beslissing overmaakt aan de Minister of aan zijn gemachtigde.

Indien de beslissing gunstig is, wordt de vluchteling in het bezit gesteld van een "doorlaatbewijs" overeenkomstig het model van bijlage 28, geldig vijftien dagen vanaf de datum van afgifte.

Voor het verstrijken van het doorlaatbewijs moet de vluchteling zich aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats. Na inzage van het doorlaatbewijs gaat dit bestuur over tot inschrijving in het vreemdelingenregister en tot afgifte van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Artikel 86

De vluchteling-werknemer, die tot verblijf in Luxemburg of Nederland werd toegelaten, heeft, vanaf de dag waarop hij het Rijk heeft verlaten, gedurende twee jaar recht op terugkeer.

Hij wordt zonder formaliteiten wederom in België toegelaten op enige voorwaarde dat hij houder is van een geldige reistitel, afgegeven door de Belgische autoriteiten.

Artikel 87

De vluchteling, die tot verblijf in een ander land werd toegelaten, kan het genot van de in artikel 85 voorziene bepalingen niet meer opeisen.

De vluchteling aan wie een verblijfsvergunning in Oostenrijk is verleend, mag echter gedurende een termijn van twee jaar naar België terugkeren op vertoon van de geldige reistitel, afgegeven door de Belgische autoriteiten. Hetzelfde geldt voor de vluchteling-werknemer aan wie een verblijfsvergunning in Zwitserland is verleend.

Artikel 88

Behalve indien zij houder zijn van een verblijfstitel, ontvangen de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van de wet bedoelde familieleden van de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend een attest van immatriculatie model A, met dezelfde geldigheidsduur als die van het attest van immatriculatie van de vreemdeling.

Afdeling 2 bis

Asielzoekers.- Verwijdering uit het Rijk

Artikel 88 bis

§ 1.- Wanneer de Minister aan de in artikel 52/4, eerste lid, van de wet bedoelde vreemdeling de toegang tot het grondgebied weigert, gaan de met de grenscontrole belaste overheden tot teruggrijping over.

De beslissing van de Minister wordt door een document overeenkomstig het model van bijlage 11 bis betekend. De documenten die aan de vreemdeling afgegeven werden op het ogenblik dat hij een asielaanvraag indiende, worden afgenomen.

§ 2.- Wanneer de Minister beslist dat de in artikel 52/4, eerste lid, van de wet, bedoelde vreemdeling niet of niet meer in het Rijk mag verblijven, geeft hij hem het bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing van de Minister wordt door een document overeenkomstig het model van bijlage 13 bis betekend. De documenten die aan de vreemdeling afgegeven werden op het ogenblik dat hij een asielaanvraag indiende, en, in voorkomend geval, het attest van immatriculatie, worden afgenomen.

Afdeling 2 ter.-

Vluchtelingen en genietters van subsidiaire bescherming Verwijdering uit het Rijk

Artikel 88 ter

De beslissing van de minister of diens gemachtigde waarbij een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven overeenkomstig artikel 49, § 3, of artikel 49/2, § 5, van de wet, wordt ter kennis gebracht door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13. De verblijfstitel en, in voorkomend geval, het vluchtelingenbewijs, worden afgenomen.

Afdeling 3

In een andere Staat erkende vluchtelingen

Artikel 89

Deze afdeling is van toepassing op de vreemdelingen die als vluchteling erkend zijn terwijl zij zich bevonden op het grondgebied van een andere Staat, verdragsluitende partij bij het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en zijn bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953.

Artikel 90

§ 1.- De in artikel 89 bedoelde vreemdeling wordt gemachtigd het Rijk binnen te komen, voor een verblijf van maximum drie maanden, op voorwaarde dat hij houder is van een geldig reisdocument, afgegeven door de autoriteiten van het land waar hij verblijf houdt, voorzien van een visum, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

Het visum is evenwel niet vereist voor de vluchteling die verblijf houdt in Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Liechtenstein, Malta, Noorwegen, Portugal, Spanje, in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede het Eiland Man, Jersey en Guernesey, in IJsland, Zweden en Zwitserland wanneer hij houder is van een reistitel voor vluchteling waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, afgegeven door de autoriteiten van een van die landen.

§ 2.- De algemene bepalingen van titel 1, hoofdstuk I, afdeling 2, zijn van toepassing op die vreemdeling.

Artikel 91

§ 1.- De in artikel 89 bedoelde vreemdeling die naar België komt voor een verblijf van meer dan drie maanden, is onderworpen aan de algemene reglementering.

Om nochtans het recht op terugkeer van die vreemdeling naar het land dat hem erkend heeft te vrijwaren, wordt de machtiging tot voorlopig verblijf beperkt tot twee jaar.

§ 2.- Het gemeentebestuur geeft aan die vreemdeling het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister af waarvan de vervaldatum drie maanden vroeger valt dan die van de reistitel.

Artikel 92

Alvorens het aan de in artikel 89 bedoelde vreemdeling afgegeven bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te vernieuwen, moet het gemeentebestuur nagaan of de reistitel verlengd werd. Zo ja, dan vernieuwt het het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Zo neen, dan verzoekt het de vreemdeling door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 29, zijn reistitel te laten verlengen.

Artikel 93

De in artikel 89 bedoelde vreemdeling kan bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bevestiging van zijn hoedanigheid van vluchteling vragen, op voorwaarde dat hij regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden beperkt werd.

Artikel 94

(Opgeheven)

Afdeling 4

(Opgeheven)

Artikel 95

(Opgeheven)

Artikel 96

(Opgeheven)

Artikel 97

(Opgeheven)

Afdeling 5

Staatlozen

Artikel 98

De staatloze en zijn familieleden zijn onderworpen aan de algemene reglementering.

Wanneer de staatloze echter gemachtigd is om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, geeft het gemeentebestuur hem een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister af waarvan de vervaldatum drie maanden vroeger valt dan die van de reistitel.

De artikelen 85 en 92 zijn van toepassing op de staatloze die gemachtigd is om in het Rijk te verblijven.

HOOFDSTUK IV

STUDENTEN

Artikel 99

De machtiging tot voorlopig verblijf die aan een student wordt afgegeven overeenkomstig artikel 58 van de wet, wordt beperkt tot de duur van zijn studiën. Zij maakt melding van datgene van de in artikel 59 van de wet bepaalde attesten, op overlegging waarvan de machtiging is afgegeven.

Artikel 100

Indien de betrokkene houder is van de machtiging tot voorlopig verblijf, afgegeven op overlegging van een attest van inschrijving als regelmatig leerling of student, wordt hem het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister afgegeven.

Indien de betrokkene houder is van de machtiging tot voorlopig verblijf, afgegeven op overlegging van een attest waaruit blijkt, hetzij dat hij tot de studiën is toegelaten of ingeschreven is voor een toelatingsexamen, hetzij dat hij een aanvraag ingediend heeft tot het verkrijgen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften, wordt hem een attest van immatriculatie model A, afgegeven dat geldig is gedurende vier maanden vanaf de datum van binnenkomst.

Bij overleggen door de student van het nieuwe attest, bedoeld in artikel 59, lid 3, van de wet, geeft het gemeentebestuur hem een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister af.

De beslissing van de Minister of zijn gemachtigde waarbij het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven aan de student die artikel 59, derde lid, van de wet niet heeft nageleefd, wordt ter kennis gebracht door middel van formulier A, overeenkomstig het model van bijlage 12.

Artikel 101

De vreemde student moet zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanmelden om de vernieuwing van zijn verblijfsvergunning aan te vragen, uiterlijk een maand vóór de vervaldatum.

De verbintenis tot tenlasteneming, bedoeld in artikel 60, lid 1, 2°, van de wet, moet in overeenstemming zijn met het model van bijlage 32.

Indien de student de vereiste documenten niet overlegt, verzoekt het gemeentebestuur hem, door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 29, het nodige te doen vóór het verstrijken van zijn verblijfsvergunning.

Artikel 102

§ 1.- De vreemdeling, onderdaan van een aangrenzend land, die naar België komt om er te studeren doch die zijn gewoon verblijf behoudt in zijn land waar hij, in principe, elk week-end terugkeert, moet zich, binnen acht werkdagen na zijn eerste binnenkomst, aanmelden bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij logeert.

Na inzage van de documenten die voor zijn binnenkomst vereist zijn en op vertoon een attest van inschrijving als regelmatig leerling of student in een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling, geeft het gemeentebestuur hem een document af overeenkomstig het model van bijlage 33.

§ 2.- Paragraaf 1 is van toepassing op de vreemdeling die niet de nationaliteit bezit van het aangrenzend land waar hij zijn gewoon verblijf heeft, op voorwaarde dat hij een door de overheden van dat land afgegeven geldig verblijfsdocument overlegt.

Artikel 103

De familieleden van de student ontvangen dezelfde documenten als hij, met dezelfde geldigheidsduur.

Artikel 103/2

Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3, en 4, van de wet, kan de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer deze:

- 1° in dezelfde studierichting gedurende drie opeenvolgende school- of academiejaren voor geen enkel examen geslaagd is of gedurende de laatste vier studie jaren niet voor tenminste twee examens geslaagd is;
- 2° op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen geslaagd te zijn of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn;
- 3° op zijn minst drie verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen behaald te hebben.

Artikel 103/3

Wanneer de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61, § 1 of § 2, van de wet of aan de leden van diens gezin het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, bepaalt hij de termijn waarbinnen de belanghebbenden het grondgebied moeten verlaten.

In de beide gevallen geeft het gemeentebestuur van de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde kennis door afgifte van een document dat overeenkomt met het model van bijlage 33 bis.

Artikel 104

(Opgeheven)

HOOFDSTUK V

RIJNSCHIPPERS

Artikel 105

Voor de uitoefening van het beroep van Rijnschipper worden, voor zover hun reisdocumenten de vermelding: "Rijnschipper - Batelier du Rhin - Rheinschiffer" dragen, zonder visum noch machtiging tot voorlopig verblijf, toegelaten het Rijk binnen te komen en er te reizen:

- 1° de onderdanen van de Rijnsoeverstaten: Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zwitserland;
- 2° de onderdanen van de overige Westeuropese landen;
- 3° de onderdanen van Turkije en van Joegoslavië;
- 4° de in de Rijnsoeverstaten gevestigde vluchtelingen die aldaar een geldige reistitel voor vluchtelingen hebben verkregen;
- 5° de in de Rijnsoeverstaten gevestigde vreemdelingen en staatlozen, die aldaar hetzij een geldig paspoort of een geldige reistitel voor vreemdelingen, hetzij een geldige reistitel voor staatlozen hebben verkregen.

HOOFDSTUK VI

GRENSARBEIDERS

Artikel 106

§ 1.- Onder grensarbeider verstaat men de arbeider die in België in loondienst werkzaam is, doch die zijn verblijfplaats heeft op het grondgebied van een aangrenzend land en daarheen in principe dagelijks of tenminste eenmaal per week terugkeert.

§ 2.- Onder een Zwitserse grensarbeider verstaat men de Zwitserse onderdaan wiens woonplaats is gelegen in Zwitserland, en die in loondienst werkzaam is of die als zelfstandige een economisch activiteit uitoefent op het grondgebied van België, waarbij de betrokkene in beginsel iedere dag naar zijn of haar woning terugkeert, of ten minste eenmaal per week.

Artikel 107

De grensarbeider, onderdaan van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen of van Zwitserland mag het Rijk binnenkomen om er arbeid te verrichten op vertoon van een der in bijlage 1 of bijlage 2, naargelang het geval, na de opgave van zijn land, vermelde documenten.

Artikel 108

De grensarbeider die geen onderdaan is van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen mag het Rijk binnenkomen om er arbeid te verrichten op vertoon van zijn geldige verblijfsvergunning van het aangrenzend land en van een geldig reisdocument, zo nodig voorzien van een visum geldig voor meerdere reizen.

Artikel 109

De grensarbeider moet zich bij eerste aankomst melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij werkzaam is.

Bij zijn melding geeft dat bestuur, na inzage van de documenten die voor zijn binnenkomst vereist zijn, hem een document overeenkomstig het model van bijlage 15, af.

Artikel 110

De grensarbeider moet zich bij definitief vertrek melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij werkzaam is en, op dat ogenblik, het Belgisch document waarvan hij houder is teruggeven.

HOOFDSTUK VII

VREEMDELINGEN DIE HET SLACHTOFFER ZIJN VAN HET MISDRIJF MENSENHANDEL IN DE ZIN VAN ARTIKEL 433QUINQUIES VAN HET STRAFWETBOEK, OF DIE HET SLACHTOFFER ZIJN VAN HET MISDRIJF MENSENSMOKKEL IN DE ZIN VAN ARTIKEL 77BIS IN DE OMSTANDIGHEDEN BEDOELD IN ARTIKEL 77QUATER, 1°, UITSLUITEND VOOR WAT DE NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN BETREFT, TOT EN MET 5°, VAN DE WET EN DIE MET DE AUTORITEITEN SAMENWERKEN

Artikel 110bis

§ 1.- Elke aanvraag voor het verkrijgen van het document voor de in artikelen 61/2 tot 61/4 van de wet bedoelde vreemdeling moet door een in het onthaal van de slachtoffers gespecialiseerd centrum, dat door de bevoegde overheden wordt erkend, naar de minister of zijn gemachtigde worden gestuurd.

§ 2.- Indien de in artikel 61/2, § 1, van de wet bedoelde vreemdeling niet over een verblijfstitel beschikt, geeft de minister of zijn gemachtigde de instructie een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen. Het gemeentebestuur betekent deze beslissing door middel van de overhandiging van het document overeenkomstig het model in bijlage 13.

Indien de in het vorig lid bedoelde vreemdeling een niet-begeleide minderjarige is, zoals gedefinieerd in artikel 61/2, § 2, tweede lid, van de wet, geeft de minister of zijn gemachtigde aan het gemeentebestuur de instructie om een verblijfsdocument met een geldigheidsduur van maximaal drie maanden, overeenkomstig het model in bijlage 4, te overhandigen.

§ 3.- De minister of zijn gemachtigde geeft aan het gemeentebestuur de instructie om aan de in artikel 61/2, § 2, derde lid, of artikel 61/3, § 1, van de wet bedoelde vreemdeling een verblijfsdocument met een geldigheidsduur van maximaal drie maanden, overeenkomstig het model in bijlage 4, te overhandigen.

De in het vorig lid bedoelde vreemdeling moet zijn identiteitsdocument zo snel mogelijk, en ten laatste tijdens het onderzoek van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur, overleggen, om zijn identiteit aan te tonen. Indien hij dit document niet kan overleggen moet de vreemdeling medelen welke stappen hij ondernomen heeft om zijn identiteit te bewijzen, overeenkomstig artikel 61/3, § 4, van de wet.

Overeenkomstig artikel 61/3, § 2, tweede lid, van de wet kan de minister of zijn gemachtigde aan het gemeentebestuur de instructie geven om de bijlage 4 voor één enkele nieuwe periode van maximaal drie maanden te verlengen.

§ 4.- De minister of zijn gemachtigde geeft aan het gemeentebestuur de instructie om aan de in artikel 61/4, § 1, bedoelde vreemdeling een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister met een geldigheidsduur van zes maanden te overhandigen. Deze verblijfstitel kan worden vernieuwd indien de Procureur des Konings of de arbeidsauditeur bevestigt dat de vreemdeling nog steeds aan de in artikel 61/4, § 1, van de wet bepaalde voorwaarden voldoet.

§ 5.- De minister of zijn gemachtigde geeft aan het gemeentebestuur de instructie om een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur toe te kennen indien de vreemdeling aan de in artikel 61/5 van de wet vermelde voorwaarden voldoet en indien hij zijn identiteitsdocument heeft voorgelegd, tenzij hij de onmogelijkheid om dit document in België te verwerven op geldige wijze aantoont.

Artikel 110ter

Indien de vreemdeling zich in de in artikel 61/2, § 3, artikel 61/3, § 3, of in artikel 61/4, § 2, van de wet bepaalde omstandigheden bevindt, kan de minister of zijn gemachtigde op elk moment een einde maken aan de in artikel 61/2, § 2, van de wet voorziene termijn of een einde maken aan de tijdelijke machtiging tot verblijf. Er wordt overgegaan tot het intrekken van het document en een bevel om het grondgebied te verlaten, overeenkomstig het model van bijlage 13 wordt betekend.

TITEL III

RECHTSMIDDELEN

HOOFDSTUK I

BEROEP BIJ DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

Artikel 111

Indien bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep met volle rechtsmacht wordt ingediend overeenkomstig de gewone procedure, of indien bij deze Raad een annulatieberoep wordt ingediend tegen een beslissing vermeld in artikel 39/79, § 1, tweede lid, van de wet, geeft het gemeentebestuur, op onderrichting van de minister of zijn gemachtigde, aan de betrokken vreemdeling een document af overeenkomstig het model van bijlage 35 indien dit beroep gericht is tegen een beslissing die verwijdering uit het Rijk meebrengt.

Dat document wordt van maand tot maand verlengd totdat op het in het vorige lid bedoelde beroep is beslist.

Artikel 112

opgeheven

Artikel 113

opgeheven

HOOFDSTUK I BIS

(opgeheven)

Artikel 113 bis

(opgeheven)

Artikel 113 ter

(opgeheven)

Artikel 113 quater

(opgeheven)

HOOFDSTUK II

VERZOEK TOT OPHEFFING VAN BEPAALDE VEILIGHEIDSMATREGELEN

Artikel 114

Het verzoek tot opheffing van een veiligheidsmaatregel, andere dan de vrijheidsberoving, zet de argumenten uiteen die de vreemdeling aanvoert.

Het wordt door de vreemdeling of door zijn raadsman, bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister.

HOOFDSTUK III

(OPGEHEVEN)

Artikel 114 bis

(Opgeheven)

TITEL IV

OPHEFFINGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 115

Onder werkdag verstaat men al de dagen van de kalender met uitsluiting van de zaterdagen, zondagen en feestdagen.

Artikel 116

Iedere afgenomen vergunning of ieder afgenomen document wordt onmiddellijk vervangen door een attest overeenkomstig het model van bijlage 37.

Het vorige lid is niet van toepassing in het geval voorzien in artikel 35, eerste lid, of indien een beslissing tot terugdrijving wordt betekend.

Artikel 117

De Minister of zijn gemachtigde bepaalt, in elk geval, overeenkomstig de artikelen 7 en 25 van de wet, de termijn die aan een vreemdeling wordt toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 118

Behoudens bijzondere beslissing van de Minister of zijn gemachtigde mag geen bevel om het grondgebied te verlaten worden afgegeven aan een vreemdeling die minder dan achttien jaar oud is of die volgens zijn personeel statuut minderjarig is.

Dat bevel om het grondgebied te verlaten wordt vervangen door een bevel tot terugbrenging overeenkomstig het model van bijlage 38.

Artikel 119

Telkens wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan hetzij tot inschrijving van de vreemdeling die zich aanmeldt, hetzij tot afgifte van de verblijfs- of vestigingsvergunning of van om het even welk verblijfsdocument, dient het een document overeenkomstig het model van bijlage 15, af te geven.

Dit document levert het bewijs dat de vreemdeling zich bij het gemeentebestuur heeft aangemeld en dekt voorlopig zijn verblijf; de geldigheidsduur ervan mag de vijfenveertig dagen niet overschrijden.

Deze bepaling is niet van toepassing op burgers van de Unie in het kader van titel II, hoofdstuk I.

Artikel 120

De Minister verzorgt de vertaling van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het Duits, het Engels en het Italiaans.

De tekst van die vertalingen wordt in zijn geheel bekendgemaakt in het "*Belgisch Staatsblad*". De Duitse vertaling wordt bovendien bekendgemaakt in het "Memorial des Rates der deutschen Kulturgemeinschaft".

Artikel 121

Het koninklijk besluit van 21 december 1965 betreffende de voorwaarden waaronder vreemdelingen België mogen binnenkomen, er verblijven en er zich vestigen, gewijzigd bij de Koninklijke Besluiten van 13 mei 1968, 11 juli 1969, 27 juli 1972 en 14 januari 1975, wordt opgeheven.

Artikel 122

Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 123

Onze Minister is belast met de uitvoering van dit besluit.